

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петък. Цвѣта-та за една година е сдѣло бѣло меджидиѣ и половина, а за шестъ мѣсѣца три четвърти отъ бѣло меджидиѣ. Спомоществованія-та трбѣва отъ всякоаго да ся предплатят и да ся исправятъ въ пошлини, а другъ илъ въ пощенски тѣмпера (булово) Турски, Иламски, Пруски, Русски или Француски, на Редакторъ-та у Американъ Хана въ Цариградъ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЬКЪ, АПРІЛЪ 2, 1876.

Брой 14.

ИЗ ВѢСТИЕ.

Число-то на спомоществователи-
те на Зорница ся е умножило пъл-
ковъ, што твърдъ мало брой отъ
членъ-то ся останали. Ний избѣ-
стиями на настолгии-ти ся и на-
лични, които бѣлъ желали да са-
живатъ спомоществователи за напрѣдъ,
че отъ 1-ти юдущи Май до съвр-
шавши-ти на годинк-ти, т. е. за 8
месеци, тя иихъ ся провозгла-
за едно бѣло меджидиѣ. Спомоществова-
ни-ти трбѣва въ всякой случаѣ да
са предплатени.

Ред.

ДОСТОВѢРНОСТИ-ТА НА ЕВАН- ГЕЛИЯ-ТА.

Какъвъ доказателство имъ че Еван-
гелисти-тѣ не са били лъжици или са-
ли излагатъ, но достовѣрни свидѣтели
на събити-ти, които ся са изложили
въ списани-ти на нихъ?

1) Има доказателство, че Евангели-
сти-тѣ са били членовъ способни да
забѣлжатъ точно и да опишатъ право
оново, което тѣ са видѣли и чули.

2) Има доказателство, че Евангели-
сти-тѣ са били членовъ искренни, и-
стинолюбиви, и благорасположени да
опишатъ истини и тѣло и онова, кое-
то ся видѣли и чули.

3) Има доказателство, че Евангели-
сти-тѣ са били въ таково положе-
ніе, чѣто са можали да си извѣстятъ
твърдъ добри за събити-ти, които тѣ
развѣдватъ въ Евангели-ти си.

4) Има много доказателства отъ дру-
ги источники, които сило подтвър-
жаватъ истинностъ-ти на тѣхни-ти из-
ложени.

I. Евангелисти-тѣ са били членовъ
способни да забѣлжатъ точно и да
опишатъ право оново, което тѣ са
видѣли и чули.

Ощеидно е отъ самы-тѣ Евангелия,
че съчинители-ти нисъ не са били же-
нщатели ревнители или спасителни-
чи наложни за изненадватъ чудеса или
да привлечатъ налици. Съ-
чинители-ти нисъ са свободни отъ всено-
връзничение, и изълъ-ти нисъ са от-
личава по умръщностъ-ти си и по
простотъ-ти си.

Ощеидно е отъ самы-тѣ Евангелия,
че съчинители-ти нисъ не са били
актюбърни жажди, готови да вѣрятъ
въ колотъ именовнико и да е то.
Ниво съ отъ списани-ти на че Еван-
гелисти-ти са били често недовѣрчиви,
и навистни толкова недовѣрчиви,
що тѣ са били изобличавани за не-
довѣрчивъ-ти си.

Ощеидно е отъ самы-тѣ Еван-
гелия, че съчинители-ти нисъ не са били
глупчи. Ако тѣ са били наистини
богодѣхновени, то тѣхни-ти изложе-

ни наявно съ достовѣрими; но, ако тѣ

не са били богодѣхновени, то трбѣва

да заключимъ, че тѣ са били членовъ

си изълреди способности. Матей е билъ

и мъжъ, и Йоанъ — рабъ, и

девица-ти неизпълнена, но при всичко

това, тѣ други-ти Евангелисти са

писали книги, които повече отъ всѣхъ

други книги, съ продължави прѣзъ

18 тѣкви да запишиши винишъ-ти

на образованій-ти съѣтъ. Ако бе да

направишъ единъ сравненіе между съчи-
нителя-ти на София, Платона, Аристотела

и Цицерона, и списани-ти на

Матея, Марка, Йула и Йоанна, и да

испытами на колко язъци са били

прѣдѣлъ-ти първи-ти, и на колко

ко и да испытами отъ колко

членовъ съ били писани отъ учени-
чите-ти възь-ти, и колко възь-ти дру-
гъ-ти;

и въл-посълъ, ако би да срав-
ниши число-ти на онѣзи, които и до

насточто-ти прѣмъ четьтъ съчиненія-ти

на тѣхъ философы, съ число-ти на

онѣзи, които се четьтъ Евангелия-ти,

то ще да си убѣдимъ, че образованіи

и членъ-ти съѣтъ Евангелия-ти отъ

които да починаше Евангелия-ти отъ

ХРИСТОСЪ ВОСКРЕСЕ.

Възкресеніе-то Христово е най-значи-
чително-то събитие въ исторія-ти на

человѣчески-ти родъ. Христоството

си основава, но единъ особенъ на-
чина, върху това историческо събитие.

Ако Христосъ не е бѣдствителъ илъ

възкръсъ отъ мъртвъ-ти, то Христо-

вът е единъ измамникъ, и надеждата

на Христоството-то дъжи на единъ основъ,

които може да си расплатятъ, и всич-
ки-ти драгоценни надежди, които са

възлагатъ на Иисусъ Христъ, са нечу-
вани илъ.

Това като е така, нека си раздадемъ

чийни имена пѫдълъ, да си съмѣни-
възъ съ това събитие. Богът, чи то дъставля-
възъ съмѣни-ти, и да възстанови по-
честъ илъ, и да възстанови истини-ти

на всички отъ това събитие отколкото

на ибъкъ друго. Иисусъ Христъ е у-
мира въ такъвъ обстоятелства, чи то

нито съмѣни-ти му. Той бѣ припадълъ въ-
ръзъ съ непрѣдѣлъ-ти си, и отъ

тѣхъ биде осажденъ на смърть.

Иисусъ Христъ бѣ прѣдказълъ, че

то ще възкръсъ отъ мъртвъ-ти, и

да прѣдказълъ бѣдъ изълъ-ти му, които да

придадътъ гълъ-ти му, и посѣдъ да

изкажъ, че той е възкръсълъ, туръхъ

и никъо Римъ възънъ да назъвъ

гробъ-ти му, и да забранятъ прѣ-
зъпасъ-ти на тъло-ти му.

Но иако Иисусъ Христъ и да си

умрътъ съ непрѣдѣлъ-ти си, и гълъ-

му да не бѣ ученици-ти му да отъ

придадътъ гълъ-ти му, и посѣдъ да

изкажъ, че той е възкръсълъ, туръхъ

и никъо Римъ възънъ да назъвъ

гробъ-ти му, и да забранятъ прѣ-
зъпасъ-ти на тъло-ти му.

Иако Иисусъ Христъ и да си

умрътъ съ непрѣдѣлъ-ти си, то

и гълъ-ти си като възъ-ти

и възъ-ти съѣтъ съмѣни-ти

и възъ-ти съѣ

слуги—Пары—банка от този
възър въ Англия се уредила на 1799
от едно духовно лице за стадо-ту
му. Това духовно лице премъжъло отъ
стадо-ту съ своя измама вечер-
пръзъ мъто—за да събира сума, докъде
тогава малко колкото един гривен,
а посълъ Рождество Христово, то му
попадъло по 50 на 0-тъхъ повече
отъ един инградър за икономии—та му.
По-посълъ и други духовни лица учре-
дили подобни банки. Найкъс българ-
ският търговски съдъствиянски тоже въз-
можни пръзърти. Такъ учредеждането съ-
захми толкова полезни, че на
1817 въ Англия имало 74 такива
банки. На 1817 Английският—Пар-
ламент направил отъносително до този
вид на банки особени закони, назначи-
тели на направляват одобрение, така
що онци, които щигат пары—ти съ
е тъхъ, но не бъдат изнане.
На 1858 въ Англия имало 606 такива
банки, възър 1,398,866 еврони
имали вложен 35,757,455 англ. лири,
или 40,000,000 т. л.

Подобни банки са и основани и в Америк. Тя пристъпва толкова налицо, че колкото една гривна, и да изплати дебити във вид на 0/0-тъхъ. На 1861 г. в Държава-та Но-Йорк имало 72 банки за споменати, в които 310,000 души били вложени, 67,430, 397 меджеджи. В Конектикат, друга провинция от Съед. Държави, имало 64 такива банки, в които 93,000 души имали почете от 15,000,000 меджеджи вложени.

И в другата Държава имало подобни учреждения. На 1861 г. в 6 от Съединените Държави, имало 281 такива банки, в които били вложени около 30,000,000 л. г. На 1875 чисто-то на тях баници в Държава-та Но-Йорк са умножили до 186, и пръв година в тях имало почете от 60,000,000 л. г. вложени.

От горизонтално-е явно кавка-
блогодетство услуга тъй баник съ-
направи за спиромен-тъ. Ако тъ да
не съществуваха, една година чист
от горица - тъ 60,000,000 т. л. Бан-
гът не само избави всички толкова
когато извади пари от суетно
изливане, но тъ още съ насърчава-
ниими на въздръжлив и на умбрей-
ниши. Която човекъ въ Българско-
цъка да грути на настрига на членда-
ни, когото тъ сега надинаваше направо,
да имаше тъйкина баник на всякой
головътград! Тъкъ тогава да си
поставишъ тъйкина и на Българ-
ския народъ? Въ всякия головътград
има човекъ, въ която по-долни-тъ
съществено имате доверие, такъ щото да
объркатъ убийци, че пари-тъ им ще
бъдатъ на здраво място, ако ги повъ-
рят на тъхъ. Нюза прече въ всякия
головътград да си убърдятъ тъкана
баник, която да премине въ единъ о-
пръщдане дълъг въ седицата-та, какъ-
ли съ-сума, даже ако ще бы и 20 па-
ра, която спиромен-тъ можешъ да гу-
туши настрига, и да имашъ плаща-
е на убийцина лихва, ако ги остав-
ятъ въ тъхъ въ бисес или единъ годи-
на. Съ тъщъ например една годишна
тъкана услуга на по-долни-тъ каси-
ониши. Тъкъ например неизвършени-
е, че насърчаватъ неизвършени-
и, че избавятъ изненада от спрочесностъ. Истинъ е че тъзи
баники важатъ да не успятъ напълно
изненадъ. Основателътъ им треба

да дадъть вѣдѣ и да имать тѣрпѣніе,
но тѣ безъ съмѣни кога-да-е ще
сполучать, и ще ся покажатъ сѫщин-
ски благоуѣти по перво-и-

РАБОТНИКИ И МАСТЕРЫ

(See *Journal*, pp. 11 & seq.)

Както говориха за земеделческите машини, тъй, даке и повече, може да говорим за машини-тъй, които са употребляни на другата половина на промишлеността. Много интересно ще е, ако изложим подробно какво варят машините във «вирбъти-тъ» за сукри за американци, за часовници и пр. тъй също и за печатнически-тъ. Да оставим за по-нататъшното писмо нещата да могат да са проникнати без искусни машини, троимо работи шайка да са отглъдяли! Възбрали са часовници, музикални корурици направени само с ножки и с възара. Колко време ще е да иждви на тях и колко прости и скъпни ще са да ги? Колко прости скъпни ще са да ги кинь-тъ, ако са печатели с типове направени на нюх или на със текила, ако не печатате никъде не са употреблявани!

Извините, неизвестно с где да си отб-
рати напълно услуга ти, конто напиши-
тъб правят на човешкия родъ.
И колкото по-усърдстването съ-
зии машини, толкова по-убави и по-
изящни стоки искарат и толкова по-
добре уединяват помнитът на чове-
ка. Всички призовани, че чакарак-
ти е по-добър за предене, нежели
ростта на художка; че и воденичата-
то се има бранко, нежели съ-
зия; че дърво-хубав и по-ско-
ро са прибрани с грион, нежели съ-
зия или съ скъпка; че дълъги по-
въл и по-сено са ръжат на бичи-
щина, нежели съ наръжен троян, и
е по-добър си изглеждаш съ ренде-
ни възможни от съзъка и тези
се. Но тълько труда всякой на
приносите, че онце по-успешни-
стимъ машини съ още по-полезни
и по-добри, че и съзъкът на
между нас си употребляватъ на-
знатъ за предене, за лечение и пр.
Извините тъй ще да си много по-хуба-
ви и изобщо по-ергични, работата на
обитателите тъй ще идва съ д-ре и док-
тората ти имъ по-голяма. Извиня-
тъб проста-чи си, и ковачътъ съ
изостави чукът на Турбий, земата
8-10 грави на дюна, но извиня-
тъб кочата-тъм, ато си употребля-
ватъ искусни-ти машини, и си задо-
воляватъ ини съ десет пъти по-толови-
и Американски машини-тъбъ засе-
ватъ по 40-50 генона налини. Отъ

това, шо говорихи до сега, са разбира, че чубъз-сътънини и произношда много по-често стока. Създавах си изработка огромно по-често производствени, разработват също и много на инициатива: изработват си концесии, възлесят и покварят патенти; проявяват си по-много коли, колесници, събранци, столове, маси, чепии и много други потребности. Както производствените то стоки са уникатни, та, ебобъз, стават по-състини и по-известни с употребата. Колко чищне са единият от изброяни, например, за да са правени беди нации? Един човекъз си нюза съдъваш български да надължи за един ден клечицата

на 8-10 кутий, без як говорили напрочів — на салі-туб кутийки. Ед-кутий юбрити не пішле до місяця з продава до по-мілою оть един-два. И коло по-налою юбрити цвіт да прониздя и да ся продава: сега человікъ дава даа гроши за кутий и ся оудула, «пое, юк-квіт-ли и ли за кутий-т». Но тай скиснути-тъ машины вирнать чудес. Съ тхъ ся искарила много нового, хубова и по-ситня стока, и оть человікъ-тъ ногати да ся спаси-зъ потребности-тъ си по-десно, а зніжай по-однохи.

постоянно чудо, невинний-тъ живот и добродетель-то трудолюбие на землянщ-тъ».

Ономо, косто Франкінніз казан-тихъ тъгровъ-тъ, е, по-строго отко-тло траба да беда. Тъгровъ-тъ імъ нуждало да буде изламанія; напротив, честна-ти тъгровъ в інв-благоден-ствія-ти. Наинстак голъмъ уніже-ніе е за Християнскі-тъ народы, ато долкова много измани имъ на тъгро-ви-тъ; по-инвалидъ имъ много тъгро-вікъ, конто ся гнусить отъ всякихъ бечестностей, якото булахъ ся погнуси-отъ чум-та.

Сюмэнхахы, ѿче, чо ыръяз икту-
манихын са пропоизводят инно-
вациы, котоо бэхье тээврийн
хувь даа правят. Энэ направлень-тэй
хувьдаа сүхбаат, кээрлий, басын,
компанийн пяштог, хийн, игын, часоч-
и и нь многоо други едри и
жүүхийн төхөннэдээ.

ИСТОРИЯТА НА БЪЛГАРИЯ ОТ ЖИРЕСЕКЪ

нозини що оставати потиши-ї та проп-
аганду їх сил, що початки да-
ти сукна, хубови шасти, стька, хар-
чеві розчини, колесини, сиб-
ори, часовники та пр. Всички тіль-
ки днес доходять до віль-
ності інших артикулів суровин та про-
цесій на сучасні доляні ціни, які
задавати като їх нарощувати та не-
сти їх прородити складно-ї
можливим. Тому єдина віль-
нота їх і прородництва та їх са-
міністри, напримір у чуже-
зинні фабриках. Множество наших рап-
ортиці сказати по-разному страні
для діяльності та за діяльність
работиць та пр. При тому, на
їхній работниці плащани на 8-10
ден на день, а на чужеземців — та пла-
шани на 20-30 грошей. Ний же плащани
зацінено земані таємні провідники.
Ако до бахмаків искусни та упо-
лагальні кашни в художествені,
то їхній да ся отвори огромна
та за ними — работниці, та ний
да плащани голів'я та запан-
ні тах, а не на чужеземців. То-
нини — работниці ціхла да из-
вестят поон суровин та промисловості, та
пізнати в отечество-ї то їх-
ні та їх цілі да оставати тута, та
они-ї та, работниці та всички
послуги ціхла да стянати много-
число та по-слободі. П.

ЗЕМЛЯ И ПО

ронинки казах: «Иша само три
ны, на които единъ народ може
никакъ богочестіи си, отъ които
кынгъ-тэ вързъ хызы, кынгъ-тэ
кынгъ-тэ направлени, когото онынъ
севан-тэ си съскынъ: тоге е кра-
съ; вторый-тэ — вързъ тағарынъ,
о въбоче е измазъ, и третий-тэ
премъ землемаѣ, когото е единично
средство. Чыръз него семенъ
человекъ хызы възялъ — та, —
иножна чыръз съскынъ. Бозжъ-

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Неделы. Цена—та за една година с едно бло меджидие и половина, а за шесто месеца тира четвъртия от дюо меджидие. Сномощественникъ—та прѣбрѣза вскара да ся предѣлати и да ся исправиша отъ полна, а други или по пощенски пампера (булово) Турки, Немски, Пруски, Русски или Франкуски, на Родолазъ—та из Америка Хаси из Паризградъ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, АПРЕЛИЙ 9, 1876.

Брой 15.

ИЗВѢСТИЕ.

Число—то на спомоществователите. Зорница ся е умъжилъ тълковъ, що турбъ малко броеве отъ начало—то въ със останки. Ний изѣвъ сълами на наспомощественици—си и на всички, които билъ желали да ставатъ спомоществователи за направъ, че отъ 1—тий издумът Майдъ до същакъ—то на година—ти, т. е. за 8 месеци, та ише има сл. правомѣда за едно бло меджидие. Сномощественникъ—та прѣбрѣза въскъ складъ да са предѣлати.

Ред.

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУЮЩИ—ТЪ ЗИНИИ.

Въ предпослѣдътъ брой на листата си изложихъ единъ отъ срѣстъ—та, краѧ кеото Божественни—та Мадростъ прилага да извьрши въ сърдъцата на човѣкъ—ти едно нравствено прѣобразование, именуто—ти, които са сълържатъ въ Евангелето—то Христово. Ний видяхъ че тълъкъ съзъмъ ся въ наг—высокъ степени спомощности да извьрши една коренно и основно нравствено прѣобразование. И дѣяніето неизвѣжно е даже да си изброязъмъ истина по—прости, прѣтъзанъ и въ също—то прѣ по—убѣдително отъколо Евангелъ—ти зиини. Ако тъ не е достаточни да произвѣдатъ въ човѣкъ—ти едно отвращение отъ зиини—ти видове злини, и въ също—то време да породятъ въ тѣхъ една искренна любовъ къ Богу и къ подобнѣ—ти имъ, то ний не прѣбрѣза да очаквамъ че други истини ще могатъ да извьршатъ това. Ако думи—ти на Божественни—та Мадростъ съ бесѣдъ за спрѣтъ злодѣйствъ—то, то направиши ще бъде да очаквамъ иконъ думъ на човѣкъ—ти злодѣйство да извьрши това. Ако чисти—ти учени на Сици—ти Божиѣ ся недостаточно, то човѣкъ—ти флюсъ напредъ ся грудятъ да проѣскватъ съѣтъ. Ако и други—ти обѣзѣи, чиито ужасъ—ти запашанія на съдѣтъ Бога не могатъ да въспърятъ човѣкъ—ти отъ тѣхни—ти прѣстъянѣ, исками и углѣтъи на подобнѣ—ти съ, то ний не прѣбрѣза да очаквамъ че ийко човѣкъ—ти учени чи ги ублѣдятъ да напустятъ злы—ти ся патица.

Този Божественни истини, обаче, могатъ ли съ съди да освободятъ ичи—ти човѣкъ—ти отъ зиини—ти, които опроставатъ? Ний прѣбрѣза да ис—повѣдамъ че тѣлъ истини не са могатъ съди да извьрши това. Инистии ико не—убѣдително доказательство за ужасъ—то разрѣзаніе на човѣкъ—чески—ти ротъ отъколо това, че даже прости—ти, прѣбрѣзи—ти и съ—блѣдѣли—ти учени на Евангеле—и у—

не съ могатъ съди да проѣскватъ умо—вѣ—ти, да умекчатъ сърдъца—ти, да прѣ—вѣтчатъ съѣтъ—ти и да прѣобразу—ятъ поведеніе—то човѣкъ—ти. Инистии единъ ужасъ—ти съчи, че да—человѣкъ—то Христово само не може да освободи човѣкъ—ти отъ страстъ—ти и обществъ—ти отъ страданія—ти. Тогава прѣбрѣза и да заключи че Евангелето—то Христово е една сътина дума, които прѣбрѣза да са отхвърлили като безполезни. Въ такътъ случай ний бѣ прѣбрѣза да не очаквамъ, че човѣкъ коренно и основно прѣобразование би можело да стane въ този свѣтъ. Но прииденіи ли съди да прѣбрѣзятъ това скърбъ—ти завѣтъ? Съзъмъ на Божественни—та Мадростъ не прѣбрѣза да извьрши това прѣобразование съ чуризъ Евангелето—то. Но послѣдно—то е настини една съмъ—ти, върху които Божественни—та Мадростъ съ съ—санъ, но не е съдѣнія—ти; имъ оче—ти съдна отора сила даже по—ногу—зъвѣтии отъ прѣ—ти, които съ изна—чанія отъ Бога да съѣтъствува съ съмъ, и чуръ следиенія—ти на съмъ, прѣлагаемо—то и обѣзѣи може да са извьрши. Този втори сила, които прѣбрѣза да съѣтъствува съ Евангелето—то, въ духъ Сиции.

Съмъ—то колкото блажесво и да съмъ—ти съмъ—ти все съ съставъ въ тѣлото—ти. Но съмъ—ти начинъ и съмъ—ти на Евангелето—то, колкото прости и да блажесъ, не ще съ про—ѣбъти отъ онѣзи, които съ заслѣни отъ страстъ—ти си. Такъто нито може—ти нико жалѣйтъ да проѣскватъ истини—то учени, защото тъ съ духовна съмъ. Божественни—та Мадростъ, проче, прилага на съди да извьрши небѣсните съѣтъ, но още въ съмъ—то време, да възстанови прѣ—дѣтъ—то на Духа Святаго духовно—то злѣбъ въ онѣзи, които съ духовна съмъ, така че тъ да могатъ да видятъ и собственно—то съ окано състояніе и божественни—ти съ осно—вите.

Колкото иѣжъ и прѣогъни и да бѣдятъ думы—ти, които съ говорятъ на единъ човѣкъ, които е письмъ въ едно беззувѣтственъ състояніе, тѣ не правятъ никакъ ипечатъ. Съмъ и прѣогъни и истини на Евангелето—то не могатъ да направятъ никакъ ипечатъ върху онѣзи които съ пидаки въ едно състояніе на духовна беззувѣтственность. Тъ може да прочетатъ описани—то на страданія и на съмъ—ти на Иисуса Христъ съ същъвънъ разводнѣ. Гѣрбъ—то доказъ човѣкъ—ти да го—же беззувѣтственъ, чиито даже разрѣзаніе—то имъ естество не го прѣтъянѣ, и тѣгъ—ти на Сици—ти Божиѣ за освобожденіе—то ний не тро—гливатъ сърдъца—ти. Божественни—

та Мадростъ, проче, прѣблѣга чѣрѣзъ дѣятѣтъ—то на Духа Святаго да разбѹ—ятъ човѣкъ—ти отъ духовна—ти изъ—беззувѣтственность, да отхвърли каменъ—ти имъ сърдъца, и да създаде въ тѣхъ такива сърдъца, които да могатъ да почувствуватъ окано—то на гръбъ—то съ състояніе, още и съзъ—дѣніе—ти, смътъ—ти и иенекиза—ти—ти любовъ на Иисуса Христо, Си—ситетъ—ти имъ.

Както наї—съмъ—ти и наї—убѣдѣ—ти доказательства не могатъ да убѣдятъ единого човѣкъ, които е въ—шина мозъ—ти съ съ употреби на ин—тиста, така и драгоцини—ти обѣзѣи и ужасъ—ти убѣдѣни, наложени отъ съ—мого Бога въ Евангелето—то, съ бесѣдъ на отдаче—ти отъ лѣжа—ти, отъ нечесто—ти, отъ изъмъ—ти, отъ у—гнѣтѣтъ—ти и отъ иенеки—ти други у—лови злини онѣзи, на които сърдъца—ти са упосеніи отъ лоши страси, и конто се покорени отъ своя—ти съ похотъ. Божественни—та мудростъ, сълѣдователно, прилага на само наї—съмъ—ти причини защо човѣкъ—ти прѣбрѣза да напускатъ зло—ти и да приематъ истино—ти и добро—ти, но още въ съ—що то време, прѣблѣга чѣрѣзъ дѣятѣтъ—то на Духа Святаго да измѣни самъ—ти имъ искренностъ, и да ги освободи отъ страстъ—ти имъ, така чѣтъ тъ да блажесъ благородопочитаніе да чуки—тъ думы—ти на Божественни—ти учителъ, да съ съборъзятъ съ учени—ти му, и да приематъ искренно и съдечно блаже—ти и вѣчно—ти то обѣзѣи.

ОБЩЕЖИТЕЛНО—ТО СЪСТОЯНИЕ НА ИЗЪЧИНЦИ—ТИ.

Съзъмъ—ти забѣлѣжанія на нравствено—то състояніе на изъчина—ти съ измѣнѣніе ико съмъ, изре—ченъ отъ Профессоръ Сици, единъ замъненътъ Американецъ, които приѣ—са година пактуру на Китай и на Ин—дия.

«Една свойственна чѣрта на изъчина—ти е общо—ти ѝ искреностъ. Тъ много лжатъ единъ друго. Това зла, искрина, съ измѣна на искро изѣсто, но между изъчина—ти то прѣ—блѣзъ. Като сълѣдъ на тази не—истини същънски обѣзѣители живятъ не може да съществува между тѣхъ. Възимо—то сношениe на довѣ—ти, въ съѣтъ—ти, а особено между двата пола, които между Христоши—ти е голямо срѣдство за образованіе, развитие и радостъ, то почи не са зла между тѣхъ изъчина.

Непрѣдъ—то е друго за между а—зъчина—ти въ Китай, може бы, ико—добри съ управлени—то отъ искри—ти изъчина земли; но прѣдъ—то тамъ е кръсто—зъвѣти. Наскоро само ѿ Кантонъ съ

были убити 100,000 души въ една година; три четвърти отъ тѣзи са би—ди бутонини. По иници—ти зи—ни, 47 души были публично убити насрѣдъ тържъкъ—то; отъ тѣзи 7 души били рѣбѣти, а други—ти убѣсъни. Кръзъ—ти на тѣзъ засъщностни за иного време са нижади по земѣ—ти. Г—и Сици единъ денъ ходилъ на едно правоосдадо засѣданіе (меджидие) дѣ—ни испитали единъ човѣкъ, и рѣ—шилъ—то было имъ да му отрѣбятъ главъ—ти, ако искали съ виноватъ, или ако би не искали, да го жа—мѣтъ дѣлъ искали и поисъ да го у—биватъ. Въ Индия Алагиско—то Прави—тельство доста е въправило съдѣши—ти, но мало полза имъ отъ това, защото поведеніе—то на хора—ти е иного лукаво.

Но иай—голъ—то зло, което заради наї—образованіе—ти изъчина, е крайна—то растѣніе, които въ—шиле между двата пола. Най—ниски—ти изображеніе не ѿ прѣвъ—личатъ голъ—ти, ико искечестъ това отношение. Каквото ли. Навѣръши съзъмъ на изъчина—ти въ него—то време, прѣблѣга чѣрѣзъ дѣятѣтъ—то на Духа Святаго да измѣни самъ—ти имъ искреностъ, и да ги освободи отъ страстъ—ти имъ, така чѣтъ тъ да блажесъ благородопочитаніе да чуки—тъ думы—ти на Божественни—ти учителъ, да съ съборъзятъ съ учени—ти му, и да приематъ искренно и съдечно блаже—ти и вѣчно—ти то обѣзѣи.

Какъ ногатъ тѣлъ и други подобни земли да са излѣчватъ? Това не може да стane съ зъръ—ти, защото и до ико тържъвски сношениe между християнски и изъчина народи, живѣтъ и то поведеніе—то на първи—ти са били тъкни, шо тѣзъ тържъвски сношениe съ прѣтъзаніи на право—то прѣобразование на земли—то.

Този не може да стane и съ димо—майданъ или съ рази прѣтъзаніи слово. Новече—то отъ Правителство, които са праричатъ Християнски, съ стори—то толзи земли на изъчина—ти, ѿ чѣтъ то не могатъ имъ присене и—зъвѣти полза. Нито пакъ само учени може да стори това. То не може да искази тѣзи злини. Това иска съ ви—зда въ Индия, дѣто много тузици съ приѣ до бъдѣ Алагиско образованіе, но живѣтъ—ти въ пакъ почи тѣлъ, възътъ съ бѣзъ по—напрѣлъ. Даже и въ християнски земи учени—то е недоста—тоно за да направи хора—то добро—прави и добродѣтели. Мачнота—ти състътъ на това, че сърдѣце—ти прѣбрѣза да съ прѣобразува; работи—то съ сърдѣце—то, а не съ глава—ти. Най—коимъ отъ законъ—ти на изъчина—ти съ много прави и чести, но тъ са мър—твъ бузы.

Жезъмъ пакъти, вапори, телеграфи и други измѣнени земли не могатъ да сторятъ това. Ико съ онѣзи, които са запицаватъ съ тѣлъ искученіи изъ—брѣтънъ, иматъ най—ниски характеристи.

с притегла по едно добре-познато начало на Физиката, наречено въз-
сно притежание, между лъвка-та и а-
нтил-тъ, до дадо за стигне памълъ-
тъ. Тогава съдържа един дълбок чрезъ
което и търдишът и антил и хиляд-
тъ лой си измъгът в невидими гъзи.
Действие-то обаче, става постепенно.
Наш-напредът тоянинът разлага дъл-
бок водо-вълненъ вещества, т. е. а-
нтил-тъ и лой-тъ, вътъхът съ-
държат (стихий), от които водород-
тъ е единъ неинъ газ, и няглерод-
тъ едно черно тъмро тяло. Дава-
тъ газът елементи съединявани тъждъ-
ръде по кислород-тъ, които са па-
мира на въздухъ-тъ, но понесе-
ните от дълбодъръ-тъ с по-наклонен от въглерод-
тъ да съедини със кислород-тъ, той
гори паро и произвежда една тъвар
гойки-тоянинъ, но жълът съйтънъ.
Това си случаи възникът като гори чистъ
газъ, и пощеке памълът-тъ възникъ съ-
стот от горещъ газъ, *съйтънъ*-тъ,
което произвежда от него, дохояще
от низъкъ тъждъръ частици, скопризъни-
до една въскъя слепонъ. Въ съйтънъ-тъ
тъждъръ частици са атомъ-тъ на
въглерод-тъ, и тър чрезъ тоянинъ-тъ
на горящий-тъ водородъ издаватъ съ-
тимъ.

Въ срѣдъ-тъ на памълът-тъ имъ-
тъждъръ частици създаватъ въглеродъ.
Тъ не можатъ да съзаяватъ защото
въглеродъ-тъ атомъ на водород-тъ и
на въглерод-тъ, които съ произвеждатъ
от тоянинъ-тъ не можатъ да дадятъ
изважданъ въ спиритъносънене съ
кислород-тъ на въздухъ-тъ. Ако туринъ
едицъ имълъ цъвътъ въ срѣдъ-тъ на памълъ-
тъ, и думъхъ въ нея, погълъ-
ща, памълъ-тъ не стисне по-съйтънъ,
защото чрезъ тъмътъ възникъ въ-
злеродъ въ срѣдъ-тъ дълбоки
нишки.

Ини много опиты за да си докаже-
те памълъ-тъ не достига до срѣдъ-тъ.
Након от тъхъ съ следуващи-тъ:

- (1). Зени едно парче бяла книжъ и
го тури хоризонтално (равно) върху
памълъ-тъ близо до срѣдъ-тъ на памълъ-
тъ, и като го отхвърли обратъ,
тъко напишишъ то въ гордътъ видъ
на една бръчница, на която срѣдъ-тъ
е непочищенъ.
- (2). Тури едно парче стъкло надъ
памълъ-тъ въ съдъто положение, и
ти ще можете да видишъ прозрач-тъ
срѣдъ.
- (3). Тури една тресичка надъ памълъ-
тъ, и тя по-погълъчи тамъ дътъ
са срѣдъ съ памълънъ-тъ страни на
памълъ-тъ, но въ срѣдъ-тъ че си о-
стине блъзъ.
- (4). Ти можешъ, как небръго го
правишъ, да туришъ единъ кабъртъ
въ срѣдъ-тъ на памълъ-тъ безъ да се
използ-вашъ отъ срѣдъ-тъ, приъ-
ложъши съ природа газъ-тъ, и които
като си зияши въ други-тъ край
тъко гори съ единъ бѣлъ-синъкъ памълъ.

Също-то въцъ съ забълъжка, които
то угласи съдъ сънъ и възъкъ изъ-
памълъниятъ. Не е потребно да по-
ложиши газъ-тъ.

общие, който гори, но газътъ който възходи съ него.

ЧИНО ПО АМЕРИКАНСКО-ТО СТОЛЯРНО ИЗЛОЖЕНИЕ

Въ Американско-то Столлярно Изложение един отдалече ще са постави за училищца. За него ще има архитектури представени на здания-та на всички-тъ колегии и на научни-тъ училища. Такъ ще са представят здания-та на добър-тъ пропагандисти и съдии училища, очи, и як-тъ гръбница-та част на тъзи училища и всички-тъ наредби. Онова, което ще биде още по-изобретателно, е, че такъ ще има от всяка града по един свидетъл (тозъ), който ще представя дълга-та на училищни-тъ от училищца-та му възрази-тъ клонове на наукъ-тъ. Всеко училище създава своя дългото на пропагандите-то на свидетъл-ти съ. Всеко време заведени ще пригответ иконо-тъ свидетъл.

И такъ посетителите-тъ ще имат до-бръ слушай да разговарят въ касо пръв всички-тъ на добър-училищни изложени въ Америка, и различни-тъ програми и начини на пръподаване-то въ тях.

Услъжителностите-то на народните-тъ училища тръба да бъде постоянна гръзка на всяка народ, и това може на-добър да са постигне, когато всички-тъ училищни програми могат не само да са сръдни, така що всяко едно училище да отхвърли недостатъци-тъ на своите-тъ си системи и да усъвършенства-тъ на системи-тъ на други-тъ.

Безъ съмнение е, че учителски-тъ събори, които съ починали да спазват икономия години насамъ из България, са един полезен и похвален дадо. Всеки от учителите-тъ, които земят възможност възъ събори, чрезъ излагане-то на своите-тъ си съмнения и пръв разяснение-то на разни-тъ училищни програми и системи за пръподаване, на-добър-тъ полезни се съвършат много, и накрая чрезъ одобре-ние и усъдение-то на по-добър-тъ програми и на по-добър-тъ системи, да призоваде той ползата обществено-и народъ-тъ. Същевременно, желателно е че зашире тъзи учителски събори да спазват по-голямо усърдие и е съ по-голяма реноност, като излагат на-чайни-тъ инициативи за общеполезни.

Министъръ от комисари-тъ определяше от Европейската-тъ Правителство да замени гръзъ-та за пръфътъ-тъ и за ящъ-та, които тъ ще излагат, притежани им въ Франция, и съ организирал да правят нужните-тъ приготовления. Най-скъпите изложени съ същевременно, щади да изнапъти това изложение, щади да изнапъти един гръзъ от желязнъ коли 45 и дълът, и всички-тъ тъзи инициативи ще създадат от най-искусствен вид.

РАБОТА СЪ ИСКУСТВО.

Онзи народ е богат, който има усташтани и икустни работници въ ателие-тъ то си и въ ателие-тъ

пърът дробовътъ ни, тоже са привъ-
стъ отъ тѣ животни.

Настѣръ, единъ Френски естествен-
питателъ, тоже обявилъ че самонизвол-
енъ королъ въ единъ също мечтани,

Проф. Досълъ, единъ отличникъ ест-
ственпитателъ, правилъ слайдовъ-тъ
блѣзъки на върху единъ масково-ваде-
то сличище отъ Проф. Дарвинъ върху
пастъкъ-тъ растението, т. е. расте-
нието която си хранилъ отъ насъбъмъ.

Проф. Дарвинъ, единъ отъ най-от-
личните тѣ естественпитатели, правилъ
опиты, когато ималъ слухъ, прѣтъ о-
дължъ периодъ повече отъ 15 годинъ
върху инстинктъ-тъ на единъ растение, и
использовалъ 270 страницъ отъ съчи-
нението си съ свѣти наблюдения и о-
питъ върху това единично растение, и
при това на крайътъ му, томъ блѣзъкъ
се доказа за тази малъкъ частичка отъ
естествен-тъ събътъ, много малъ съ
е узело още въ сравнение съ основа,
което оставя да са научи още за нея.

Найбрѣзъ, каза Проф. Досълъ, ако
нишънъ-тѣ естественпитатели напирамъ
толовъ иного да си научи само за един
инстинктъ на единъ растение, то треба
единъ безкрайъ умъ да е образувалъ
естествен-тъ събътъ, отъ който единъ
лишъ въ сано една безкрайно малка
частичка.

Колко опустошителна е война-та
можемъ да са извадили отъ това, че
отъ 1866 до 1872 народодолесен-тъ-то
въ Франція са съ нападали повече отъ
2 милиона. Прѣдъ годинка-тъ 1872 тамъ
е имало 414,166 вече смири и
200,000 по-малко на рождения отъ оби-
денновено-то.

БЛАГОНРЪЧИЕ ВЪ ДОМЪ-ТЪ.

Много често си случава че въ домо-
вѣ-тѣ си говорятъ гъвави думы и при-
касъки, които никъде не трбиваю-
тъ да ставатъ. За предпазване противъ та-
кави непрѣличности и глупости, имъ
нѣкакъ среѣства, отъ които имъ ще
посочимъ слайдо-тъ.

Щади ли ти да говоришъ тѣй и же-
же-тъ-си, на малъ-тъ-си, на чадо-тъ-
си, на братъ-си или на сестра-си, ако
диша имъ никакъ почченъ и досто-
гестенъ гостинецъ у васъ? Ако родители-
тъ и чада-тъ си управляватъ споредъ
тъ птичкъ, тѣ ще бѣдятъ предпазва-
ванъ отъ много непрѣличности и глупо-
сти, които обезсъществятъ и родители-
чада.

Нойкова родители-тѣ къльватъ и пус-
ватъ чада-тъ-си и единъ друго. Отъ
тѣхънъ-тѣ прѣмъръ и чада-тъ-си шу-
чватъ, къльватъ и да пускатъ, и по-
лубяватъ момичета-тѣ да говорятъ гъвави гну-
сии и глупи думы дядо и пѣдъ самъ-
тъ си сестри, които е отварято и
да си помъслятъ. Както родители-тѣ
къльватъ чада-тъ, така и чада-тъ часто
възпитаватъ родители-тѣ.

Тази вида са голъмъ глупости. Тѣ
бѣдали да си извадятъ въ никого, кой-
то носи свѣто-тѣ име родители или
родицелки, икона въ дѣца-тъ. Кавъ-
ро родители-тѣ глъбъ и чада-тъ трбъ-
да съ вѣжливъ и да внимаватъ къмъ
говоръ и къмъ си обходътъ помежду
съ. Никъка гъвава и непрѣлична помежду

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ВЪЗСТАНИЕ-ТО.

Ахмель Мухтаръ Паша праща съдъ-

ций телеграф от 31 марта на Министр-тъ на войската:

Начальникъ-тъ на войската в Балканския южнѣстъ, че единъ чета възстановка, има съ понятие възстановка, бъдат разбити отъ 3 отдельни войска, подъ управление-то на Раневъ Евг. Най-път отъ възстановка, че бъдатъ съ, привлечи-ти отъ всяка рѣка-тъ Сава и въ парки; а други побити въ гори-тъ, дѣло-тъ са присъдяватъ отъ войската.

Порта-та пріѣла другы два телеграмы отъ 2 того отъ управитель-ть на Бандау-ка и отъ пѣховникъ-ть Елхеъ Бея, на

Богомолицько-т Ране. Єсдін каза че, за да прільвів притрупування-то на разбіз-
вістницьких вільськіх Мутачан
отримав ріжка-т, той запонівши в 3 от-
діллях для пазати якож міста. Прільв кон-
та на 31 мильного, та сирьмін на ріжка
Вільськів едін корабль, котою до сабра 200
дунам. Сільдо садо сиваніє, което транзо
поділонна час, вояз-т потоніти корабль-
та вільськницько-т.

Бесенсийский-то Влад преща съдуздын
тэгергэти на Порт-о-шюде узрэн-
тель на Травнике, съ даты от 2 го.
Отдадеши-то в Гамзоды, кото трасти
с олово-ю Олжасы на 31 янвяри, сайды
1/2 час патуунье, сържало изсташ-
нице-ти при Барысе. Первю-то нападе-
нице поиски-ти было досточно да излови
изсташнице-ти от полозовско-и, а
также и съ сайдын патуунье-ти. Вторю съ-
ловие съ случио при Кар-Тенге, ало из-
сташнице-ти пострадала други поросенки,
и съ разбоями в горы-ти. Тын новон-
чи съ донесеною от общеских патримоний

Богенский-тъ Вали правил съѣзжий
телеграмъ отъ 2 того на Порт-Артуръ:
Управитель-тъ на Бахче мы извѣстя че
едно отданіе войска, кото идло отъ
Нерчинскъ, срѣдько во поле-то на Родникъ съ-
дѣла чѣмъ взаимствованіе со съмъ я удари-
ли. Взаимстви-тъ побѣгнѣли въ деревни
другой-тъ бѣгутъ на рѣкѣ-тъ, каго остав-
или подири съ 25 душъ убиты и още тозъ
козъ разсы, и мюнши съ славидами каз-
акъ-артилера-хѣ-тъ. Отъ подири въ
Богенскъ-тъ

А другое сражение ся случило въ Крупахъ, въ косто пакъ вѣстаници-тѣ были разбиты. Отъ тѣхъ 60 душъ были убиты и живознаны разсѣни, а отъ войскъ-тѣ само 3

Доста ижичот са срѣщају још до-
стасвие храма на љубињу—так Никшићи,
дри Чемерникогорски—так граници, а за това
Турској—так горилице и житељи—так на мѣ-
сто—то страдају от њиховој насиљи.
Нужнојто количство храма си избрало
из Далматинског—так потврђено било Ризано.
Истини се че Чемерникогорски—так Кнез скло-
нила да позове првијане—так је прв
зекима—так му, но види се че не споменута

за отмажий-то на преступите-та, когто прозапалил от немисие на добытъм за присноене-то ѝ от Ризано. За това рѣшило си да си овъзятъ да свидятъ Николай съ хръзъ напротивъ от Гафо и Мухтар Паша тръгнали съ гази ѹѣзъ миналътъ Саббота за този съ 17 табура войска. Но пони телеграмъ иззвѣти, че на путь-та си, той съ сблѣсъ съ възстановицѣ-тѣ, но по-добности динешъ.

ОБИДА-ТА НА АВСТРИЙСКИЙ-ТЪ КОН-
СУГЪ ВЪ БЪЛГРАДЪ.

Миша-та, сабо-таси, сабо-таси! Кадын телеграф извѣстїи, че сабо-таси-танко замѣнилъ ся случко из 25 милюго прѣдъ Австро-Венгрию Консулъ въ Баградѣ, и че Австро-Слѣпой-таси Консулъ поискашута тутакъ публичнотворение, чтобы обнаружъ че другимъ тобъ бы винулся безъ лады Баградъ. Сарбоско-Принцесъ-таси дала же землю на землище Консулъ-таси. Публичнотворение дѣлаетъ слѣпой-таси причини на хѣвъ-заниски. Консулъ-таси напрѣвилъ хѣвъ-затъ за то Сарбоско-Принцесъ-таси до-пистоно на Ходжасанъ-таси Жана Меркуль ревностно-таси, прѣстолъ и подданищество на Хереговинскіи-таси вѣсплинстви, да прѣ-бланитъ въ Баградѣ. Ты побѣгъти отъ Австро-Слѣпой-таси, краинъ, дѣла бы подъ стражъ съ добреѣтостю. Тыѣ бѣлѣкъ на Консулъ-таси становиша извѣстїи въ Баградѣ, че Сарбоско-Принцесъ-таси вѣсплинстви, то хѣвъ-затъ Сарбоско-таси, вѣконо дѣмъ по-изѣрѣши, тобъ сапо-го тобъ єхѣлѣнъ за слѣпъ на куртузъ-заниски. Тыѣ сучанъ или позоръ на военномѣнѣ-таси Сарбоско-прѣѣтъ да напрѣи Консулъ-таси, и да напрѣи сѧ землище-таси. Кон-сулъ-таси телеграфашъ сучанъ-таси гутасъ изъ Венгрии, че съ вѣсплинствомъ кон-кому-ку да сапа-ти, да съ вѣсплинствомъ че обнаружи-Сарбоско-Принцесъ-таси, че съ вѣсплинствомъ че, яко съ вѣсплинствомъ уловостроеніе за обѣла-таси вѣспѣ въ 24 час., тобъ че саки-заниски-и че си напушти-Баградъ. Тона уловостроеніе ми съ сапо-и, че въ систо-то въ из-важданіи-то да прѣест-таси на поддани-таси отъ слѣпой-таси, и че въ туризме-то въ зат-таси на глантизатъ въ смущеніе-таси.

—
Полиціианъ Кореспонденцъ опровергъ изложени-е то-адъ неизгладилъ между Австро-Слѣпой-таси и Русской-таси Каинстѣнъ отно-сительно до прѣимѣненія на Хереговину.

Единъ телеграфъ, отъ 2 того отъ Санкт-Петербургъ, казахъ че Голосъ поддѣлъ прѣимѣненіе то-адъ учѣбнѣдѣ-то на едва же-кузевованъ, испытательна комиссія въ Хереговину.

ПОЛОЖЕНИЕ-ТО ВЪ СРѢБРѢ.
Виенскій-таси донесникъ на Л. Хералдъ пишетъ слѣдующе-то:
— Въ Сарбии, поприѣ ниродоловъ-тѣхъ у-
предиеніи на Кнѣзѣ-таси, вѣсплинствомъ-таси
при-гото-вленіи са продѣлываніемъ. Нѣколько отъ
60,000-тѣхъ суммъ, коиѣ Принцесъ-таси
купили въ Берлине, пристигали паче въ Сарб-
ии, прѣи Румыніи и Ружанѣ, въ Баградѣ,
Слѣпой-таси вѣсплинствомъ наставляютъ, че
предѣ-таси Правительство Сарбии-таси
прѣ-заключеніе-таси съ вѣсплинствомъ за 12,000,
000 пр.-тѣхъ сѧ спаси-слѣпини сави-
нога-то изъ тѣхъ прѣогонокъ; Сарбія
не може чи са оттѣхъ, пиши Министер-
ствомъ Несколько Пѣрзъ Мартъ чи-
гато-то на вѣсплинствомъ че было постъ удо-
вено. Когато, въ 1870, Сарбий-таси узакони-
ли законъ вѣсплинствомъ да вѣсплинствъ, сѧ крат-
ко Ната отъ Конти Бунтъ быстъ до досто-
гочи съ вѣспѣ отъ вѣсплинствомъ-то; сѧ вѣ-
сплинствомъ-таси на Европа не сплу-
чать, то ново сѧ отъ Сарбии-таси тѣлѣ-
работъ дновѣнно-таси, да наскрѣ-
дно постѣжимъ-таси на Сарбии.

РУССИЯ.
Бернскій-таси донесникъ на Лондонскій Таймс пишетъ слѣдующе-то бѣлѣкъ въ-
ру Русской-таси вѣсплинствомъ.
То-адъ че вѣсплинствомъ беспо-
вѣдимъ сѧ уѣзда изъ Европы относительно до бѣла-
тѣхъ-таси вѣсплинствомъ на Руссии, да слѣдующи-
и причини: Перво, слуховъ-таси че оттѣхъ

— вто-го на Императора — от пристоль-ть, аю, и до ся опровергахъ въ постъ, чѣмъ не ся опровергахъ заявиво, дѣлово не ся разнѣхъ цѣлъ дѣлъ сидѣши. Второ, на-чина-ть, по коимъ якою молу-офиціиа-ти въ Европѣ ся преданыши, то ся говориа тарыку томъ прѣмѣтъ. Трето, на-безпѣкѣстъ ся усугубиа, отъ якои-
ни. — *Слѣдуетъ*. *Приятель* *Пушкинъ*

Говоря с че Турецко-Приморск
сам споруджено съуждението прити-
тие на Турска въ относто до
търпението на съмъжия на обимъ-
тога. За новъ-тъ обидитец, конт-
рактъ да е налязъде съмъжия на
съмъжия, съ приложъ да не бъде
попече от 125,000,000 т. л.

Тъкъде говори вече по единъ
притеснен дух за пробразование-та, при-
лагане от Турско-Приморскъ; тъкъде
и право-то на Херсонесъ-та искат
прорастене и пр. и пр. Тъй въстъпци
не говорят вече за полза-та от подъ-
жание-то на добри-тъ отношения на Русской
Албания, и тъкъзват една расходка
и не твърдъ блогвиоратъ за Турция.

Бавти и имъ от Албания природва-
ла Савинска пристъ на изкореняване
търпението редостъ при иконъ-та, споделена
от Иерусалимъ-та и също отъ
Софийската църква, а и отъ
Софийската църква, въ Цар-
що по посланъ-та създава съ дългъ
на търпението-та пристъ, какъ съ дългъ
на търпението-та пристъ. Понеже тъл-
туху съ създа-тъ пристъ, тъкъм прошънъ-
ва съ слухъ-та, че иакъм прошънъ-
ва съ слухъ-та упражнение-то на Русской,
и че ией ще бъде позовъдъ до обвръз-
ване-гандъ-тъ съ свободно.

Дописникъ на Германски-тъ въстъци
отъ Сан-Петербургъ съ трудът да при-
ставят усъхъ-та на Русской въ Азия към
напредъкъ на Албания, и призовават
посланикъ-та да съдействува съ Русской
за добре-то на български-държави и за дъл-
гите, дължните и дългите, и да подъ-
крепи, да подъкрепи и да подъкрепи
създаване-то на обидъ-тъ дълговъ-
търпението по единъ задоволителъ-то
и форсажъ-то и да подъкрепи дългъ-
търпението, да подъкрепи и да подъ-
крепи, да подъкрепи и да подъкрепи

бюро-то на членовътъ.

Въ Русия също има партии, коямъ възложи на съвета за прехвърътъ създаване на смъсътъ, имено тричленна бездействи-
телна-тъ политика при Русското Прави-
тельство, и създаваша, че то е зедъ мѣр-
ки на настояще-то благоприятство да рас-
пространятъ границите-тъ съ князъ Нерсийски-
Задържъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Слухъ съ раздѣла, чѣмъ слава, честь отъ
цѣлька-тѣ, да и тутъ съ нимъ въ станицѣ-та. Но
и въ турецкѣ, коло заруши село
и вѣхъ, надѣвались съ толпой слуха да и
вѣхъ, подогрѣши.

то съ виду да съ проявленіемъ отъ убий-
ца на едно Миссисипи отъ икона Божи-
го, а не отъ вѣстине-то.

Н. И. Суворовъ появился въ Туру-
байовѣ като Министръ безъ особо-
стей, Н. Прѣдѣ Абраамъ Ильинъ, въ
станицѣ-та въ Туручинѣ.

После вѣхъ-ти, Министръ съ
сѧ въ залѣзинѣ отъ И. В. Мѣдведевъ за-
стѣ, чѣмъ прѣдѣствіе-то, и

Говори же со мною—ты на твоем—
що са ушишко въ Царградъ. Той щѣлъ
да замѣти съ другъ видъ да ляжъ.

Частны—тъ помои въ Россіи изъ Херсонеса—
въ съставъ отъ начальствъ до
власти—то сдѣлали изъ 500,000
баты.

Великии-тъ Везиръ заповѣдалъ на Вазиръ да събрьетъ беды-тъ, като ини тъ съ той спѣръти беды-тъ, чада ини съ бѣда съмъ отъ онѣнъ, които съ ини възрѣтъ между 20 и 40 години, беда съ ини възмѧни обичнъ сумнѣи, които съ ини събрали до сега отъ този дніовъ.

Юсуфъ Паша, Министръ-тъ на Финансії-тъ, съ заявкѣстъ отъ Галъбъ Бенъ, които промѣнялъ на везирски чинъ. Първѣнъ съ обѣрѣдалъ директоръ на Ариканъ-тъ архивъ.

ЗОРНІЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зоранца сядава вслака Немски. Цвата-ти за една година е ведо блъдо меджидие и полюстив, а за шестък месец ти четвъртий ова било меджидие. Съмнението и вината ти трбова вслако да си предположиши и да си исправишътъ от почиши, а други или от почиши чамбари (вулкани) Турски, Ирландски, Пруски, Русски или Француски, на Родопския хълм у Американски Хаш на Паризар.

Голица 1

ПАРИГРАДЪ. ПЕТЬѢ. АПРІЛЪ 16. 1876.

Брой 16

ДОСТОВЪРНОСТЬ—ТА НА ЕВАНГЕЛИЯ—ТА.

Въ прѣдпослѣдній-тъ брой изложимъ въкратъ иѣюнъ отъ доказателствъ-ти че Евангелистъ-тъ съ былъ человѣкомъ способенъ да забѣляйтъ точно и да запишитъ право онова, което съ видамъ и чули. Въ настоящѣй-тъ брой ище ще изложимъ въкратъ иѣюнъ отъ доказателствъ-ти че Евангелистъ-тъ съ былъ человѣкомъ искренни, истинолоби и благородоположени да опишитъ истинно тълько онова, което съ видамъ и чуян.

(1) Искренность-та на Евангелистъ-тѣ в очевидца от начинъ-тѣ, по който тѣ говорятъ за себе си. Тѣ ищатъ сълавъ и хотятъ увеличавать услуги-тѣ си; напротивъ, тѣ искаватъ истинъ-дечна слабости-тѣ си, непрѣдвидимъ-тѣ си и грѣховъ-тѣ си. Лъжица бъхъ ли обнадорвали така на съѣтъ-тѣ собственны-тѣ си слабости и грѣховъ?

(2) Искренность—та инь е очевидна още от начинъ-та, по който тѣ възглагалъ народъ—та. Ако да са били язъци, тѣлъръ върху тѣхъ бихъ писахъ и онова, което бы угодило на народъ—та и на народъ—та предизвикателъ. Евангелистъ, напротивъ, какъ пишатъ онова, което е било крайно обидно за народъ—та, спр. че народъ и на ильяка требало да пещесе, проклоненъ тѣхъ обиди да са упинени, състатъ тѣхъ хранъ да са разбити и тѣхъ—обидено то всичко било тѣхъ обвинявани народъ—та за дѣлъ съ предъи на смърт отидена очищаваніе—та Месии. Достоинъ ли е Евангелистъ тѣхъ обидородни изложения толкова обидни за народъ—та, ако тѣ да не са чи вѣрили за истината?... Пишатъ

(3) Искрени́тъ на иль е явна още
что правственіи—гдѣ вѣчно поученіи. Лѣж-
и быхъ на обнородованіи съчиненіи на
кою одно изъ главы—гдѣ письмо цѣло
было для вѣдѣнія единъ чистъ пра-
вственіе? Ащецѣ быхъ на пи-
шаніи единъ книга сюзъ и сило да осѣ-
лять липецкое? Тѣлѣ же былъ
и трудинъ и страданій да прѣоръ-
вѣстъ истинѣ? Изъвестно не, осѣбъ-
но я имено пѣдо да съ спечелъ чубъ-
зомъ, и ишъ же покаже по-ночѣ какъ
чино не є можно да съспечелъ отъ
себѣ, съхъ, замахъ.

(4) Достовѣрность-та на Евангелии-тѣ е юна отъ самы-тѣ приключениія конто тѣ съ разказами и отъ самы-тѣ начинъ, но които слы ги разъзвали въ списаніи-та си. Повече-то съѣбъти-та, за конто си говори вѣ-ѣхъ, не съ были тайны, и на конто а не въяло други свидѣтели освѣти-мы-тѣ Евангелиемъ. Послѣднѣй тѣ съ-ѣзывали въ списаніи-та си не по-

вече-то отъ тѣзи събѣгъ съ станци-
и не прѣдъ много време и не въ икѣо-
даческа страна, но вскорѣ и въ са-
що-то мѣсто авт. тѣ обѣгридалъ
Евангелия-ти си; тѣ въ устѣнаніи о-
це че тѣзъ събѣгъ станци ико въ
прѣстоло-то на много свидѣтели, отъ
които пѣкъ са бѣли тѣхни непрѣсти-
лъ и тѣ още описватъ тѣзъ събѣгъ тол-
ку подобно, што тѣлъ лѣсъ бы
било пѣкъ по опровергъ синопсис-
и имъ, ако да бѣахъ язылицъ. Найвѣро-
ложъ не бѣахъ искателъ тѣ, како Е-
вангелие-ти съписъ, защото опро-
вергните-то на списание-ти ини тога-
ни бѣа бѣли ясно-иско.

(Достойностъ-та на Евангели-
е-ти е очевидна още отъ това че
тѣ не са можали да спечелятъ ишио
отъ измака. Человѣкъ-ти не можа-
тъ и не страдаатъ да измакнатъ дру-
же безъ наѣдъка за награда. Ако Е-
вангелие-ти са бѣли языци, какво
са надѣвали да спечелятъ отъ об-
ирародните-то на тиквата, единъ лѣжъ?
Богатство-ти ли? Съписъ на зи-
мната-ти срѣтъ която са съпомни-
вали и ся сѣрили на проповѣдь-
и. И какво са проповѣдвали? За-
да бы человѣкъ-ти да ги наградятъ съ
приди имъ, или съ икѣоими подвигомъ?
Не, никакъ. Тѣ съ измака и съѣтъ-
ли, какъ като тѣ приели всичко чуно
Господа, тѣй и тѣ трѣбовало
да измакатъ. Тѣ съ учени съ человѣкъ-
ти не требовало да сбѣргатъ скърбнина
на земѣ-ти, и тѣхни-ти принесъ
съ сбѣрганіемъ съ учени-ти ини. Тѣ
съ сѣрили на списание-ти ини. Тѣ
съ сѣрили на списание-ти ини.

Честъ ли е бѣо което тѣ са тѣ-
римъ? Ако е тѣка, защо съ проповѣ-
дъ онова, което видѣли, иѣль-ти
пародъ, противъ тѣхъ? Защо съ говоро-
ни противъ гордостъ-ти на управи-
телъ-ти и предрасудъ-ти на из-
пародъ-ти; защо съ обѣгридалъ толко
на списание-ти и прѣстоле-
ти на пародъ-ти и съ прѣдказали
толкова ясно оскажденіе-ти му? Къ тѣ
съ сѣрили обавене съ еретики и предѣлъ;
тѣ съ бѣли и затворени въ тѣ-
ници и имъ са запрѣтили да учатъ
честъ пародъ-ти въ имъ-то на Иисусъ,
и то пакъ съ постуপистви съ об-
ирародътъ тѣзъ истини. Найвѣро-
ложъ не е бѣо честъ отъ человѣкъ, които
съ тѣри.

Сложѣсїе ли е бѣо, което тѣ са
се надѣвали да придобѣйтъ? Тѣ са
сѣрили на списание-ти и съ хо-
дилъ по странни земи. Наведъ въ Гир-
окастъ; 11 — 13, онисъ катъ живо-
честъ-то отъ тѣхъ прѣпѣнѣи: «Ао
тѣни часъ и глагулови и жадувани и
тѣни и смъ бѣши, и скитали са
и тѣрудъ си га работихъ съ рабъ-
ти; си: хранихъ, бѣло-бѣши; го-

нинъ, търпимъ; худенъ, мъжинъ съ
стъклами като измът на съѣтъ-
ствъ на всички-тъ до днесъ». Тъ съ-
срѣдните противъето и то и да са
оттице. Тъ съѣли бленъ съ камъни
и гонени отъ градъ на градъ, но никъ
са постомъстували дору до смърть.
Изобилии историческъ доказателства са
написани въ списани-та на языческ-
тъ списатели за гонени-та, които Е-
вангелието-тъ прѣтъпилъ.

Може ли да бъде по-убѣдително
доказателство отъ горенъ-тъ
за честностъ-та, за искреностъ-та и
за достойностъ-та на Евангелия-
стъ-тъ?

**ДРЕВНИ-ТА И НЫНЪЕВНА-ТА
СВОБОДА.**

За да писахъ-драмы историческо-то
развитие на древни-тъ и язычески-тъ
свободи, ний трбъда да съ повърхъ-
тимъ прѣмо-то на древни Гърци. Тъ-
зъ земя, ико и да е била малка, е
била раздѣлена на много държави,
които имали разни видове правле-
ния. Такъ е изляло въ самото-то време
и пристрастия и демократии, такъ съ-
са опитали тираниято и капиталето-
то на искъдово лицо, които са им-
али власть-та на ради-тъ си; такъ
се видятъ още пороците-тъ на дема-
гогия-тъ и способностъ-та на на-
родъ-тъ. Съ единъ ръкъ, древни Гърци
е опитали всички-тъ драмбанска-
видове правления и всички-тъ видъ
свобода.

Сега нека видимъ какъ са разби-
рали древни-тъ Гърци подъ име-то
свобода. Праймъ искъдъ треба да зна-
ешъ, че тъ са изприли искъди-тъ друг-
и народи на варварски, отдава е и по-
говорка-та имъ: «всякъ който не е
Единъ, е Варваръ». У тяхъ общес-
тво-то са въ раздѣлъ на свободни
и на роби. Поглъщанъ-тъ са били про-
сто живи ордади и домашни животни.
Законътъ не ги е припознавалъ. За
свободни човѣци са считаны онъ-
ци, които не са изпомняли отъ рабо-
тата, отъ на робъ-тъ си, съ можали да
заематъ участие въ управление-то на
Републиката. Всички-тъ други треба-
вали да са покорнатъ. За тъ не е
було дѣто по-голяма-та част отъ
дължности-та Гърци призватъ различ-
ни работи и строитъ отъ нещ.; и о-
ще дѣто въ изпълнение Гърци всякой
изпълни съ старае за чиновникъ,
управителъ и главестъ Министъ. Но да
не говорятъ, че подъ имъ си Анти-тъ кон-

то съ земли участіе в общій-тѣ работе, съ быи господствующій-тѣ каскес въ древній Греції. Тѣ съ издавали законы-тѣ, рѣшавали за бои или за миръ, называемыи военныи-тѣ иноніцы и гражданскаи-тѣ управление, и съ тѣмъ святали отъ службъ-тѣ илькою вѣждали за нуждано. Това первохество на нѣколько лица было о боянѣ, което Аристотель и Григорій-тѣ саннаризали свободой. Человѣкъ за да съ считалъ свободою въ Атинахъ, требовало е за базе членъ отъ горо-
да.

Следи идея о свободе: в Быкове и в Рине, с той разницей, что, впрочем-то, на Консультование-то Сципиониц-ты, патриций-ты и благородин-ты скажут наезды сильные, какими в Греции не было изъянства. Истинна с че Римлянин-ты бывш напримердили многое почесть от Греции-ты в законодательстве-то и в управлении-то не един диктатор, но тщесо-то понимаешь за свободу-ты с было санкто. Иного Греции-ты никто Римлянин-ты не называет и никакое понятие каклично-ты права за человеком-ты. У тых гражданин-ты был бы за Диктатором-ты, а не Диктатором-ты за гражданин-ты. Особый общий-ты интерес, никакими другими частия интереса не ся с пропозициами именито в Атинах и то в Рине. Дядя Никола, един от великих-ты Греции философов, с поддивческим Диктатором-ты в исполню, а иначе-то никак. Тобои в словах-ты Ренувианка не пропозициии право-ты на частения имоть, и право-ты на частно образованье. Тот отиша доору до того, што ад подчинна диктатор-ты жищет на Диктаторах-ты. Тези нечестя изображены Ренувианка приличко в много отношении на дисциплине-ты комука. Аристотель ако и да различиши от учителя си Никола в некоем отношении вырку този праобразъ, и той праиме до Диктатор-ты да-

гражданъ и въ Греції. Въ Греції събыть одно сълѣдъ друго управляемы и управляемы, господары и подданные, и често е прѣмынущъ отъ гражданъ свободъ въ крайней роботѣ. Истинна е че въ Римъ гражданинъ—тъ есть мнози многое пропадни, но ищо властитъ ся о похититъ отъ иной тираничъ, той гълъ изгубилъ. Прѣзъ царушеніе на Римскѣи—тъ Кесаря, религія—тъ, образованіе—то, именснота—тъ, търпѣтъ и промышленность—тъ съѣхъ въ тѣхъ—тъ разъ. Съ една рѣча, тъ съѣхъ военогеноее господары и

на тѣла-тѣ и на души-тѣ на поддан-
ицама-тѣ си.

Христіанство-то обаче ся появява,
и тиранство-то на Кесары-тѣ ся огра-
ничава. То съ учени-то си. «отойдай
тесарес-тѣтъ Кесарю и Боскин-тѣтъ
Богу», отъ елии стоянъ припознава

властьчество-то иль, во оть другу, прогласив освобождение-то на съ-
бѣсть-ть на человѣцы-тѣ отъ власт-
ти иль. Съ другу думы, то отданы ре-
зюмит-ть отъ политики-тѣ, и съ тоза
то признаніи личнѣй-ть человѣкъ и
нетогов-тѣ личнѣи права. Отъ тута про-
исходило начальство на пыткѣніи-тѣ
свободы. Но по приенѣніи-то на то-
го начальства, требовало съ една борба,
кою съ траги цѣли три вѣка. Тази съ
спокой-ти на макицнѣи-тѣ. Макицнѣи-
ти Третіи, Марк Апостол, Северъ,
Децій и Диоклітианъ былъ един отъ
най-отличнѣи-тѣ Римскаго Императора,
но за онаго неоправданиемъ-ти съ
властъ, и единство-то въ вѣрѣ-ти на
подданныхъ-ти съ, тѣ прѣѣзды и
изъявленіи Христинѣи-тѣ съ наѣ-диты
и измѣреніи маки.

Когато обаче едини идея или един
ученіе о истинѣ, то колко и да съ
ирѣсками отъ началь-то, когда да съ єе
выѣтъствуетъ. Слѣдо-то съ случаю
съ Христианствомъ. Колко идентич-
ности и наимѣніи противъ него, та-
кове почеши съ е расстроившися.

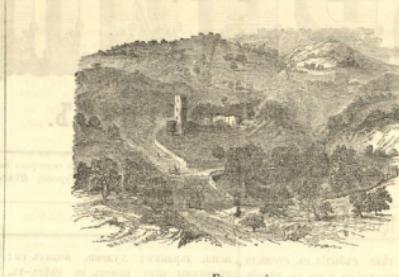
Въ този епохи съ е слчую и един
скрѣпъ събитіе за Пиренеи-тѣ Хри-
стово. Константина Великаго при
властеніи-то на столицѣ-ти съ отъ
Рима въ Византіи (330) при Христиан-
скѣ-ти, и като искони да и при-
падло по-голямъ блаженство и та-
жественность, то съѣздъ Царь-тѣ
съ Дѣржавы-тѣ. Всички-ти царево-
сановни съѣстники въ също-то времѣ
и гражданска. Отъ тута приознаніе
ничало-то на съѣѣтѣ-ти на Папа-тѣ,
властъ, кою бѣ причина на
големи и дълги кръвопролитія, прѣзъ
Суданъ-ти вѣкое въ Запади Европа.
Съединеніе-то на Царь-ти съ Дѣр-
жава-ти ще одеси отъ прѣимѣнѣ-
ти на засточинно-то положеніе на Цар-
кѣ-ти.

(Сѣбѣ.)

Прѣдъ нѣскојко години един чуждѣ-
страпанъ Кнезъ испратилъ единъ отъ
стран-ти съ человѣци да съ научи отъ
Англійскѣ-ти. Наринъ, кой е исто-
чникъ-ти на пелено-то благоденствіе
на Англія. Наринъ-ти испратилъ
една Бѣблію, като кнезъ, че Евангеліе-
ле-ти на Иисуса Христоса, е главнѣй-
ти источникъ на благоденствіе-то на Ан-
глія.

Нѣкакъ попыталъ единъ бѣденъ ста-
рекъ, когато сдѣлъ дѣрѣтъ: защо са-
диши дѣрѣтъ, когато не ѹе можешъ
да здѣшъ идти отъ тѣхъ? Старецъ
ти отговорилъ: „други съ посади-
дѣрѣтъ за мене предъ азъ да съ ро-
дъ, и азъ съ мъ имъ идти отъ тѣхъ.
Азъ сего сдѣлъ дѣрѣтъ за да бы съ-
можешъ на мой-ти приенѣніе-то да
остане, когато азъ съ поминъ!“

Споредъ единъ вѣтъ обычай, рабо-
тнини-ти въ много занятіи въ Англія
никога не работаютъ въ Пондѣніи, по-
са прѣдовать на лѣніе и на веселіе.
Отъ този придано времѧ имъ голяма
вещественность и пристрастие загуба. Изв-
ко съ съѣмѣніи че работнини-ти съ-
мо вѣтънѣи-ти и на камуни-ти фаб-
рики и въ кирменіи-ти губятъ, по-
принципъ дѣто не работатъ въ Пондѣніи,
ежегодно 36,500,000.000. лира.
Тѣи съено не спечелватъ нищо въ
този денъ, но още извѣдватъ много
нищо за питиета и за приданы работи.

Гессиманія

ГЕОСИМАНИЯ.

Гессиманія, кою буквально знач-
илено смѣскalo (менгіз), е един
градина при поли-ти на Елеонскѣ-ти
гора, срѣдно Ерусалимъ, въ южнѣ
съѣстници на юго-западъ отъ Гуда,
Мат. 26: 36-37. Древнѣо приѣдание
поступи Гессиманіи, близъ до пола-ти
Елеонскѣ-ти гора, отвѣдъ потокъ
Кедронъ. Мѣсто-то, което сега е
заградено съ едини кириллами каменен-
зи, може да е само чистъ отъ са-
чи-ти „градина“, кою си спомену-
ти въ Евангеліе-то. То е около 52
четвъртии арииши, и съѣдъка 8 стари
жасиена дѣрѣта, на юго-корени-
ти на много хѣста съ подвѣтъ надъ
земля-ти, и съ изѣтъ отъ купине
камни. Тукъ или посне не тѣвѣдъ да-
ешъ то място, Спасителъ-ти съ прѣ-
ѣтии окаянъ исканскали таго тол-
кова съѣзъ съ уинностини-ти, което дре-
ни съѣти и тукъ съ съѣщеніемъ под-
чинене на Отица, тои склонъ воли-
ти е като каза: „Не обаче както иши
аъ, но както ищешъ ты.“ Отъ този
градина той можешъ да види съѣкъ-
ти съ фенери-ти съѣди-ти като изланен-
ти отъ градски-ти порти, и като бѣзъ-
ше, подъ прѣдѣдество-то на Гуда,
да по хване.

Гессиманія отъ всички-ти любопы-
ти места въ Ерусалимъ най-много
принича посѣтители-ти на този градъ.

ТАЛМУДЪ-ТЬ.

Единъ знаеніе синисатъ дѣла съ-
дѣлъ-ти съѣдъ на Талмудъ-ти.
Талмудъ, като здѣшъ читател-
и, е единъ Ереинъ книга. Та съ
съставена отъ устнаго приданія на попове,
пророки и рабини. Още въ прѣ-
то Христо тои градинъ бѣла покори-
чили Моисеевъ-ти законъ толкова, ѿто-
то Христосъ си принули да избогти
Фарисеи-ти за дѣто съ прѣдѣтъ-ти съ
бѣхъ развали законъ-ти Божи. Тал-
мудъ-ть е отъ дѣвъ части, отъ конто
еди-ти си наринъ Нинна (Новогор-
одъ-ти). Нинна съѣдъ че
този книга е дѣло на книжници, което
съѣдъ-ти забѣзѣни влагъ да съ съѣдъ на
жѣтъ-ти страна на съѣдъ-ти, и
които прѣзъѣдани си да го дѣрѣтъ
за нѣкакъ минута, влагъ-ти си че на-
бере по толкова дѣлъ да пада на книгу.

Друго-то произведеніе, което спом-
нихамъ, еъ влагъ-ти книга, което,
което си каза, си образува отъ съѣдѣ-
ніе-то на влагъ-ти съѣдъ-ти съѣдъ-
ти. Това вещество отровъ живот-
ни и изгасня съѣди.

Талмудъ и вѣдѣтъ-то не скъ-
лониши съѣдъ-ти съѣдъ-ти и достой-
нѣти-ти, а отъ прѣтѣлъ-ти си съ
изгаснявъмъ какъ съ недостатъ-ти.

Ако тѣкъ ѹе почне да ини онеправ-
да и озлобявя, нека почнемъ си да
показамъ благость и милость. Но този
начинъ имъ ѹе имамъ съѣдъ.

т. е. по-задраво ученіе; а въ друго мѣ-
сто съказа че „думы-ти по закону
(Монсевъ) съ иногороднѣи и мако-
жни, но всички-ти думы на екинжи-
ци-ти съ иногороднѣи.“

Около 200 год. съѣдъ Христа, Раб-
бинъ-ти Юда съѣдъ Ереинскаго прѣдѣя
и написъ гоимонехата-ти. Мини-
хи-ти по-задраво приѣдание
хадъ гоимъ тѣлановъ, отъ конто
еди-ти си наринъ Ванинионъ, а друго-
то Ерусалимско. Ванинионско-ти тѣлано-
вие, което си съѣди около 500. год.
съѣдъ Христа, по-лико си уважъ, ако Ерусалимско-ти и е по-старо
и не него да си излатъ по-лико ини-
ти-ти на Палестински-ти Ереинъ.

Тази книга е големо склоненіе на
мѣдрост-ти на инклини-ти въвъне. Та
скълька много любомѣти съѣдъ-ти
законъ-ти обманъ-ти, искусства-ти
и пр. или дреинъ-ти народъ. Та говори
за къвертъ, астрономъ, математикъ
и много други науки, което дре-
ни тѣхъ хора зиене.

Богословъ-ти и ученъ си единъ
чуденъ съѣдъ отъ мѣдрост и безумъ.

Съѣдъ-ти име на Богъ, споредъ
Салмъ-ти тои си зиене, нико можешъ
да пропоини; но той си изисна по
разны-ти си свойства, „Мицестъ-
ти, „Веселитъ-ти, „Слово-ти“ и пр.

Ти чи съѣдъ-ти, за което е
рѣшено да си родъ, съѣдъ-ти съѣдъ-ти
зъ-то на съѣстниче-то на съѣдъ-ти,
и съѣдъ на едно особено мѣсто.

Та повторите-то говори за вѣскре-
сение-то и да беспре-ти по дѣвъ-ти.

Зиене-то да душа душа и дини
ученіи. Казда че рабъ и вѣчна жа-
са много на бѣзъ, и че вѣчна покори-
чили на бѣзъ, и съѣдъ-ти съѣдъ-ти
зъ-то на съѣдъ-ти, влагъ-ти съѣдъ-ти
и какро забѣзѣни влагъ да съ съѣдъ на
жѣтъ-ти страна на съѣдъ-ти, и
които прѣзъѣдани си да го дѣрѣтъ
за нѣкакъ минута, влагъ-ти си че на-
бере по толкова дѣлъ да пада на книгу.

Друго-то произведеніе, което спом-
нихамъ, еъ влагъ-ти книга, което,
което си каза, си образува отъ съѣдѣ-
ніе-то на влагъ-ти съѣдъ-ти съѣдъ-
ти. Това вещество отровъ живот-
ни и изгасня съѣди.

Вода-ти е съѣдъ-ти да можемъ
да ползувамъ си машини-ти

НАУКА-ТА ЗА СВѢЦЪ-ТИ.

(Този е последнѣа-ти частъ отъ
интереснѣи-ти членъ върху „Наука-
та за съѣдъ-ти“, за който иши
зъмъ тѣворъ лежи на Г-ти Слѣдѣжъ,
учителъ отъ Родеръ Колесъ.)

Сега че отговорими на въпросъ-ти,
да отива съѣдъ-ти, когато ти загори.
Скаръ Волтеръ Роли ведѣвъ са
объясняющъ съ Англійск-ти Чарнъ
Еписк-ти, че той можешъ да какъ та-
же-ти на дѣвъ-ти, въто излази
отъ чибукъ-ти му. То было тѣвръ ле-
сна работа. Той пробовалъ само да прѣ-
тии тѣвръ-ти си, и посль пепель-
ти, сѣдъ като го испусти, и разли-
ка по-задраво имъ била тѣжестъ-ти на
димъ-ти.

Единъ отъ естествени-ти закони е,
че нико не природъ-ти не си изгубва.
Едно ишо можешъ да излизи фор-ти
си, но то не можешъ да излиши. Та-
ко и съѣдъ-ти, ако и да си види съ
бъда съѣдъ-ти побугъ, само из-
мѣни фор-ти прѣти и прѣннува въ
незинъ глови-ти.

Произведеніе-ти конто единъ съѣдъ

съѣдъ си 3, ишио, димъ, вода
и влагъ-ти книга. Димъ-ти е съ-
зидъ на квадратъ-ти. Съѣдъ-ти е съ-
зидъ на квадратъ-ти квадратъ. Вѣбъ-ти
които имъ доста влагородъ, димъ-ти не
са влагъ-ти отъ горица съѣдъ,
зашитъ кислородъ-ти съ съѣдъ-ти
атомъ-ти на влагородъ-ти и прѣннува
ти на единъ глазъ, нареченъ влагенъ
кислородъ. Когато съѣдъ-ти стоятъ
двои бѣвъ-ти, та испути димъ, защото
влагъ-ти истина чисти-ти въ влагородъ-ти
толкова истина много-ти, ѿтъ тѣ
не следиши съѣдъ-ти влагъ-ти, и влаго-
родъ-ти тѣстъ-ти на влагородъ-ти.

Водъ-ти е съѣстниче-то да въз-
духъ-ти влагородъ и водородъ,

които, както влагъ-ти, са напиратъ на
горица-ти съѣдъ.

Чрѣзъ влагородъ-ти и влагородъ-ти
на толкова-ти, тѣзъ да газовъ си
следиши и прѣннува като паръ.

За да докажешъ това, земамъ единъ
сухъ стъкленъ съѣдъ и като дѣр-
жимъ нада горица-ти съѣдъ, насъро-
бъзѣниши влагъ да си съѣдъ на
жѣтъ-ти страна на съѣдъ-ти, и
които прѣзъѣдани си да го дѣрѣтъ
за нѣкакъ минута, влагъ-ти си че на-
бере по толкова дѣлъ да пада на книгу.

Друго-то произведеніе, което спом-
нихамъ, еъ влагъ-ти книга, което,
което си каза, си образува отъ съѣдѣ-
ніе-то на влагъ-ти съѣдъ-ти съѣдъ-
ти. Това вещество отровъ живот-
ни и изгасня съѣди.

Вода-ти е съѣдъ-ти да можемъ
да ползувамъ си машини-ти

и машина-ти по-задраво.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

Какъ можешъ иши машини-ти
да ползувамъ си машини-ти?

Поговорихъ въ нѣкакъ книжъ
въ върхъ полезностъ-ти на машини-
ти, и изложи че всѣкъ народъ, които
които иши за благоденствъ, тѣводъ-
ти употреблява.

ZOPHILIA

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТИНИКЪ.

Зорюка ся піддава всякої Петськ. Ціла-та за єдин годину є одно бло меджисде и полюсю, а за шесто місяца три чесноти отп бло меджисе. Слюмоштівшина-та треба всякої да ек проблематики и да ся испрацює віз полиці, віз групи або віз воєнських таборів (було) Турки, Італіки, Пруси, Руски или Французы, на Редакторів віз Американка Хозяїн на Царівраді.

Голица Л.

ШАРИГРАЛЬ. ЧЕТВЪРГЪ АПРІЛІЙ 23. 1876.

Брой 17

ИЗВѢСТИЕ.

Число—то на словоисточнике
из Борзикова се умножило по-
како, што тврдъ мало броев от
начало-то са оставили. Ние избѣ-
гавме да наставляем-ти си и на
есички, които бяха желали да ста-
твят словоисточници за напрѣдъ,
че отъ 1-ия изучимъ Май до сар-
кашъ-ти на годинъ-та, те, е. за 8
месеца, та, че имъ са проводени за
едно бѣло мѣсяцъ. Словоисточни-
къ-та тврдъ въ всекія случаи да
са подпомагатъ.

не само и пренять, но еще с радость за нея. Коли от тъхъ постъплять най-
вно въ тои отнѣшъ? Коло зъ па-
ръмъ, когто съзървено отричъ
къ Господу, и крау и че той управъ-
ва всички чловѣчески дѣла, тѣхъ съ-
вистична за съжалѣніе. Дневни-тѣ на-
иблѣднѣти имъ отричътъ, че тѣ съ-
ществуватъ въ единъ свѣтъ, въ които
мощественни сили, физически, об-
ществени и политически, са въ по-
стоянна дѣятельностъ; дневни-тѣ имъ
опытъти гъ убъдѧти въ този свѣтъ
са подчинени на тѣхъ-та сили;
и при това тѣ още утверждатъ че тѣ-
зи сили не са подчинени на никой
върховенъ владѣлецъ. Споредъ тѣхъ всѣ-
ко събитие става или не единъ свѣтъ
случай, или не единъ безумственъ
садъ (жъстъ). Коло печально е съ-
стѣтъто по онъзъ, които вѣрятъ въ
най-драгоценното имъ призракъ и
всичко което имъ е нѣ-най-много, съ под-
чинени на слѣдъ-то дѣятѣе на съчи-
ти на този свѣтъ, и че тѣ може да са
погубятъ чрезъ искъсъ случайно съ-
богъ.

които всички-тъ общества са подчинени. Тъ ногат, институтъ, да признава тъзи закони, да имъ противостойтъ и да действува упорно противъ тъхъ, но всякой единъ отъ тъхъ да приеме-то сище бъде напълно исчезне-

ДРЕВНЯ-ТА И НЫНЬШНА-ТА СВОБОДА.

(Продолжение.)

ГОСПОДЬ ПАРУЧ-

Человѣцъ-тѣ често ся намирать въ такыя обстоятельства, щото тѣ ся смутывать много за бѣдѣюще-то. Тѣ ся пытатъ едини другимъ ежедневно какво ще си случи. Тѣ ишатъ много скрынъ интересы, които ся намирать въ опасность, но тѣ не знаѣтъ какъ да гы увазятъ.

Нито пакъ състояниe-то на онѣзи е много по-утѣшително, когато гледатъ на съѣтъ-тѣ като на едни голями на-
иники, която винаги действува безъ
да зема предъ видъ различните об-
стоянства на общества-ти или осо-
бенности-тѣ нуждамъ на лица-ти, но взято
безъ милост и безъ смѣхъ върви
каквото има да върши.

Приговаряли съ сълъ обаче, когато

жълтое особеніи—тѣ и частини—тѣ желанія съѣдѣтствія. Тѣ говорить за естественные—тѣ законы, чито е тѣ сами да бѣхъ съ направлениемъ, и да не бѣхъ подчинены на друго ибъцо. Но какъ може да има единъ законъ, безъ да има и единъ законодатель? Какъ може да има одно правительство, безъ да има и единъ управлятель? Ако този съѣтъ въ всични—съ отглаголеніемъ съ подчиненіемъ на зако-

погодните зородии, ии личиа неизъяснимо, която дреинът събътишилъ не е познавалъ. Истинъ с още че отъ този народъ да бѣха останали прародители, тѣ въпротивъ не бихъ измѣнили, че даляко време груби-тѣ си прародители. Тѣ обичаа прѣгъръжъхъ Христианск-та рѣка, която ги прѣобразуваща, що отъ тѣхъ-тѣхъ въпарвращи и безредица произвѣде единъ нова вилазицъ.

Шоу Варвары-ти завладяло Римом-ти империей, тъкъм устроихо по усещане за. Тъхъ свободата-та състъпахо във владение-ти, неизискаемостта и сила-та зависиха от имотът. От това произошъ феодална-ти империя-ти система, която е имала добри-ти и злон-ти е спряни. Кралът, когото притежаваха недвижимите имоти наричаха безбраин, свободолюбив, онко, когото нямаха никакви притежания служаха на първъ-тъ като рабъ, а във времето доцът тази система изчезна, държава и народ не съзнесаха. Но както въобще всяка система им свое-ти пръбъ, тъй и феодална-ти им имала своя. Стари-та същността да единство-то на държавата-та създаваша пакъ, и такъ пакъ Царевата империя замени място-то на Римската-ти империя, чрезъ единство-то на имотъ-ти.

Задніє-то Духовенство паністик
з-дуже похвала, за що споду да
вібільше толкова варварські народи
Християнська-так реалітія, конт
рників правы-ти низь, вільзись и обла
гови характер-ть низь. Но із са
мого прыме то е за осаждніє за дв
понеска да властовані политики-так
Кесарі-вів у свої-та іс личності,

Ти знат много драгоценных наядек, но не знаешь как, да же осознать. Ты знаешь много ужасов страхов, но не знаешь как можешь да се отсвободить от тяхъ. Ты напираш себе на подмышки на смы, на кото р тъ скъбезии да пропадаютъ. Тихъно бадзяна ся рѣшила отъ смыта, кото р не можеш да управишъ. Колкото бодри и дѣлти и да блѣдъ, тъ не можеш да рѣшишъ, осинъ до пѣзъ, настояще-го или бадзяно-го то положение. Какво траба да правешъ въ тъмъ слушъ? Траба ли да ся отчайши сълъзищо и да не правишъ ничего? Това шѣше да е глупко, защото всички човѣци ся надидри съ таъмъ дарби и способности, чото ѿрѣзътично-то ураженіе на смы-ти че тъ можеш да направишъ ишо за да изблѣгнеш опасностъ-го, кото го охрѣжаша, и да придобиешъ блѣгоденствието-го, кото желашъ. Искъл, проче, траба да биде бодъ, ал-тешенъ, укрепъ и ширенъ въско отношенис. Ако човѣци-ти, обаче, не можаха да ся осланятъ на искълъ другъ осинъ на собствената-ти сила или на собствената-си мадорти, то гравъ тѣхъно-то, воюванини искълъ бы бешено. Но какво друго можешъ ти да направишъ? Ты можешъ да прѣстъ съ радостъ и съ благодарностъ истина-ти, че Господь нарица и съ любвиъ поклоненъ, чо да прѣвъзъчи-ти ся интереси въ раз-ти му.

Има якъонъ, истина, кото съ-
вършенно отхвѣща тали истина:
има други които ѿ прѣстъ съ
радостъ, и които ѿрѣзътично-
то насыщаватъ, чо ся утѣшаватъ;
а има други, които, ки то Давидъ,

и да подържа истинъ-тъ чрезъ сължат и събъ-тъ. То бѣ убедено че едновременна му ез-ци и несомнено истинъ, и съ това то го труди единъ приградъ на човеческия раздълът. Всъ-ка нова идея, всички науки трудащися да бъде подчинена на тяхъ. Това изна-снава от единъ строй кръстъ и не-известъ-то, а от другъ — иници-ци-та, пръвъ Сръдни-тъ възможъ.

Възрадение-то на древни-тъ ин-смениност и на наукъ-тъ, обиче, по-распълнитъ авторитетъ на Западно-то Духовество, и съвътъ почина да съмълва въ основа, което то по-изпълнява за цѣлы и несомнено истинъ. Ини-посът дохажа Римо-ри-цата, която строища оковъ-тъ на духовно-то робство, обезвождава съ-вѣти-тъ, и съ това то повърши право-го на лични-тъ членъ-та да търси самъ истинъ-тъ, и право-то да изра-зва свободно мысли-тъ си и говори-то и нисмено.

И такъ дълго лични-тъ пра-ти на въсено лице бѣхъ починали да стават основа на политическо право, монар-хическы правилъ съ упълчанъ, конто изисканъ безпрекословно подчиненъ отъ всичко. Тъзи дълъгъ бѣхъ противъено едно на друго, и тъгъ треба-ше да дадатъ на стъкленъ, както и дѣствително са случи-ти на Англия прѣдъ 17-ти юни, а въ Франция прѣдъ 18-ти. И въ дѣлъ-тъ тѣлъ-циркви, то-ва стъкленъ съ свидѣи съ погу-бливъ-то на христо-тъ на двама мо-нареи, именемъ Карла I и на Мод-вика XVI. Първо-то отъ тѣни печални събития са послѣдни отъ установле-нието на републиканско-то правител-ство въ Англия, подъ предѣлъ-то на Кромвела (1649); а второ-то здрави-ти на Франция, величъ-тъ Революція (1789), която откровено прогласи-ше напакъ начинъ-та на свобо-дъ-ти, на равенство-то и на сълъ-веничество-то на народъ-то. За тазъ честъ, обиче, тѣни начали не са промужахъ напълно отъ френски-тъ народъ, ини-пакъ отъ самъ-тъ онѣ, които ѝ го прогласиха, и за това възбудъ свобо-дъ, равенство и братство, една учи-сна безредица, едно ужасно тишинство и кръвоизливъ са проклонили съ-ти.

Истинъ е двътъ иконъ учени може-сяхъ каза-ти, че свободъ-то е единъ ез-ци-ти. Да, за нея са изискала дълъгъ време да възлъзъ на пръвъ-тъ и въ общичи-тъ на една народъ. И най-голямъ-тъ гръденъ на предѣлъ-ти на Френски-тъ, Революция, сътворене-то това, че тъ като бѣхъ земли-тъ идни за свободъ и за равенство отъ Американски-та Конституція, кониска-хъ да ги възведатъ извънъ-ти въ Франция, безъ да бъде народъ-ти пръвъ-то на тяхъ. Друга една причинъ зано-тъ идея не може да усъвѣти въ Франция, че тъ като духовеностъ и федални-тъ господари бѣхъ за-едно съ цар-ти противъ народъ-ти, когато въ Англия и дѣлъ-тъ тѣни съ-словия бѣхъ противъ неограниченъ-тъ царскъ къдъстъ. Въ послѣдни-тъ дълъ-ти бѣхъ придобилъ своите-лични права и свободъ-ти отъ XIII-ти столѣтие, конто съ съдържанието въ велики-тъ грамотъ (хукъ) известни подъ име-то „Магнъ Карта“.

Най-може да дадемъ още много причинъ, защо свободолюбие-тъ идни съ усъвѣти въ Англия и въ Америка, много по-рано отколкото въ Франция,

но за да бъдемъ кратъ, ини-що склониши членъ-ти си като направникъ единъ сравне-ти же-ду дръпненъ-тъ и иници-ци-та свободъ.

Съ старо време членъ-тъ често е ставалъ жертва, на своею-то на одно или на иконо-то лица. Той не е ималъ право да искала свободно ини-ти-то си и идни-тъ си, да из-бира заплатъ-то си, да съ рас-полага съ имотъ-то си, и да създѣла религиозна-тъ си убѣ-жденія. Съ единъ рѣбъ, той е билъ тогава робъ въ частни-ти-то си животъ.

Въ дневни-ти време, обиче, никой членъ-тъ не може да са тури въ затворъ и да съ погу-бъ съ смърть безъ да са до-кажи какъ прѣтъ съзълъ-чи-лица-ти. Всакой има право да искала свободно ини-ти-то си и идни-тъ си, да избира заплатъ-то си, да съ рас-полага съ имотъ-то си, и да създѣла религиозна-тъ си убѣ-жденія. Още исканъ има право да са оправдана на правителство-то си какъто и да бъде по единъ законъ начинъ. Съ единъ рѣбъ, всакой членъ-тъ е независимъ въ частни-ти-то си животъ.

Най-съмнѣйшо че различи-ти между древни-тъ и иници-ци-та свободъ е съзълъ и оса-зана. Най-съмнѣйшо че по-слѣдни-ти-то и предѣлъ-ти, и че неиспътъ-ти начали ще бъдатъ прѣсти постепенно за основа въ законъ-ти и въ упражненія-ти на всички държави и на исканъ народъ съразбърдо съ усъвѣти-ти имъ въ иници-ци-ти цивилизации.

Х. Д.

Създѣ междуособи-тъ войни въ А-мерика, и Правителство-то и Церкви-тъ са посъмнили съ голъмо усърдие да образи-ти и да просъбътъ освобо-дени-ти отъ робство-то.

Правителство-то опирало съдна особенъ комисия, която са грижи за тяхъ. Тя имъ основала 1562 Неделъ и 2000 други града, въ които имало иконо-ти хълци учители и 250000 ученици. Осъди гълъчици, та учредила и никола Гимназия за по-высоко-то място образование. Отъ 1565 до 1571 Американско-то Правителство съ изди-нило повече отъ 300,000,000 грона за образование-то и освободени-ти отъ робство-то.

Осъди тѣни услъя на Правителство-то, пото-всички-ти Церкви са сълъ-сту-пвали въ това дѣлъ съ голъмо у-сърдие. Отъ бойни-ти настъп., та съ-испратили на извънъ-ти хълци учители, и съ скомогнати съ милитъ-ни медиките за просъбъненіе-то имъ.

Най-добри-ти капитанъ, съ който единъ младежъ може да почне да работи, съ трудолюбие-то, благороди-ти, смълъстъ-ти, уваженіе-то и по-дражаніе-то въ чистъ, което е благо-родно и добро. Всички-ти тѣни са по- добри отъ пари, отъ честъ и даже отъ прѣятъ.

Честъ-то трудолюбие е отъ най-върши-ти идни за спомъкъ-ти и че-ститъ-ти пожинъ на човекъ.

Іонія (Іффа). Гравюра изъ второ-ти-възможъ.

ІОНІИ (ІФФА).

Іонія или по Европейски Йода е съ-дно отъ най-дръпненъ-ти морски при-станица въ съвѣти-ти. Тя е била съ-динъ градъ въ владѣніе-то на племе-то на Сидезимено-то Море, 30 мили на югъ отъ Кесария и около 35 мили на съверо-западъ отъ Ерусалимъ. При-станица-то ѝ е центъ и некрополъ-тъ, и по-упражненіе отъ бъзврътъ-ти; но по- причинъ на сгодностъ-то за отива-ние отъ градъ въ Ерусалимъ, ти е стъпала главно-то пристанище на Гусейн и пра-дължава да бъде и до днесъ за по-клоницъ-ти. Тука са извадили съ-дни и идни-ти за построеніе-то на пръвъ-ти и втори-ти храмъ, испра-вени отъ Ливия и отъ Тира. 2 Айтъ; 16. Ед. 3; 7. Тука Йона са качили на корабъ-ти за Тарсисъ. Тука, още, Петъръ възкресъ Тавън отъ мъртвъ-ти и въ дозъ-ти на Сионъ усъвѣти-ти съ-ко показало чрезъ едно необесно видъ-ти както и за Еренъ-ти, Дъмъ 9-11.

Іонія дала пакъ съ съмнениемъ отъ Йоніи-ти. Тя е била съдъдна на съдъна Християнската църква за иконо-ти хълци Константина Великъ. Прѣдъ кърстоносъ-ти походи, та е влизала въ разни рѣги; и въ 1179 г. са нападали и пленявали отъ Френски-ти, които побудили съ смърть 1200 Турска пълници, по причинъ че на-звали обличаніе-то имъ.

Диленъ-ти градъ Йода е положенъ на единъ нисъ, който са видяли въ ме-ре-то и съ изгода до единъ възможъ около 150 кри. Той има една ер-пости, и приставяна много избори-ти дѣлъ. Къмъ западнъ-ти му странъ са простира отворено-то море; къмъ ю-жнъ-ти са нападали илюдноносъ-ти | по-то баша му го дадъ за слугъ и съ-

ИВАНЪ ХУАРДЪ.

История-та на народъ-ти съдържа много имена, но отлични маже-ти, отъ които единъ съмъ отлични по свое-то извънредно юначество и по съвъ-ти обширни завоевания; други, по съвъ-ти умѣстненіе добръ и по съвъ-ти на-чина отвратъ; а трети, по съвъ-ти членъ-храбровъ и благодатливи дѣла. Отъ по-известни-ти къмъ съмъ въ Иванъ Хуардъ. Той са родилъ въ едно село въ околността на Лондонъ на 2 Сеп-т. 1726. Той ималъ слабъ и делкатъ-ти тѣлоизложение, и дълго била въ уч-лици, но та съмъ показалъ да притя-живъ иконъ гълъми умѣстненіе спо-сности. Былъ го на 16 години, кога-

дній туроночі в Лондон. Баша му обаче ухідя накоріння савану сава на него 7,000 лв. а. з величчій-тъ си недивливимъ иматъ, а на сестру му всіюко около 8,000 лв. Той імъль напілонностъ къмъ туроночі-тъ, и за това той ділъ і написувалъ та прѣп'єръ едно патуваніе по Европі. На заварміваніе-тъ си в Англії той са занимавшася да увіймъ отъ естественна-тъ наукамъ, но по причиніи на не добро-тъ си здравіе, той не бывъ въ стояніе да га сльда. Около того врѣмени Хауард прогнатъ отъ ужасы-тъ причиненіе отъ одно сине землетресеніе въ Лисабоні, тургнъ за таємъ съ цѣлью да погоніе на пострадавці-тъ. На паки са той съ хвильами плаваниемъ отъ едини Френсес военен корабль, и са отмѣлъ въ Брест, або той бывъ очевидецъ на безчеловѣкно-тъ обходжаніе съ плаваніемъ-тъ. Ти въ турии въ ділобомъ вложни темниці и ги даркали ялько пріме безъ храма, и когото винъ дивили по мілю яко, ти хилько відмінилъ като на кучета, безъ да имъти покъл да го нарізашъ. Хауард обаче, засвідъ съ другари-тъ си, са отмушъ въ замчиши за илько Френсес чиновники, хвальні отъ Англійскіи военен корабль, и са завирильши въ Англії. Отъ това врѣмени са захваченіе-тъ по членовъзобовію по-пріче.

За відладне селми-тъ въ окольності-тъ на отечество-то си отъ до-то по нимъ пристрастівъ състояніе и отъ нещієш-тъ по-Хауарду построилъ на свою міждине много пріорическихъ учіній и мілкы канци да обобразені. Той са трудлихъ всячески да напирави селми-тъ да обінажитъ трудолюбіе-то и чистота-тъ.

Въ разстоеіїи на 4 години той са занимавшася со изучаваніе-то и пріори-зованіемъ-тъ съ плаваніе, и на края на това врѣмени той пріорієръ едно патуваніе въ Франції и въ Ита-лії. Когото са завирильши въ Англії, той са опірдальши гланцы управителю Бедфордширю, и въ качествіи-то си чиновника той постійні града-тъ темниці, въ който Ивань Бланшъ стоялъ затворені 12 години, прѣлъ конто писалъ свой-тъ «Істкенесінніе отъ този събѣ до онї». Мирисно-то поло-женіе на това здію и скланено-то съ-стоеіїе на затворникі-тъ направили му голмо впечатленіе. Однакъ, когото про-извіло ини-голмо негодованіе въ него, было задржаніе-то на илько лицъ въ затворѣ, защото илько пари да дадутъ подвіроцъ на темниці-тъ, когто са си издаржалъ самъ отъ тѣхъ. Той вед-нага заніоподъ, да са отпуститъ всяч-ки онїзи, когто бывъ задржанъ въ затворѣ само по тази причина. Тогава Хауардъ тургнъ отъ градъ на градъ съ цѣлью да постій геніци-тъ си, въ когто той имѣвъ гарніи да дадутъ подвіроцъ на темниці-тъ, когто са си издаржалъ самъ отъ тѣхъ. Той вед-нага заніоподъ, да са отпуститъ всяч-ки онїзи, когто бывъ задржанъ въ затворѣ само по тази причина. Тогава Хауардъ тургнъ отъ градъ на градъ съ цѣлью да постій геніци-тъ си, въ когто той имѣвъ гарніи да засну-тъ прѣп'єръ, и безъ забавъ ги сключи-тъ подробно въ едині рапортъ до Камарка-ту и Народи-тъ Прѣдставителю. По-слѣдніи-тъ благодарилъ за репрекен-ти му и за членовъзобовіе-то му, и на 1774 тъ рішинъ да са земятъ міръ за упраздненіе-то и на затворниці-тъ, си обособленіе-то имъ отъ до-ваніе подпорщикъ. По-послѣ той напи-вашъ да са раздалъ на негово міждине по одно коніе отъ новы-тъ законъ на всікой темничаръ въ Дорсетшире. Това го напіравило да са обінажи-тъ много отъ народ-тъ да са прѣмъжи за членъ въ Камарк-ту на

Народи-тъ Прѣдставителю, но понеже Хауардъ съчувствувалъ съ вѣтєствіе-то на Американци-тъ противъ Англії, той не си прѣпъ. Отъ тогава насчетъ той не земятъ вече участіе въ прави-тельственна служба, но, да борѣ честъ за членовъзобовіе-то, той постійши вся-ко-то си прѣкъ на членовъзобовіи дѣла.

Хауардъ постійши вторый пѣть гла-вны-тъ темниці въ Англії, и послѣ отпіешъ въ Франції, въ Германії, въ Холандії и въ Бельгії, и въ всіхъ отъ тѣхъ ділобомъ постійши темниці-тъ илько. Сѣдъ тъмъ изслѣдованіе, и са прѣп'ядила съчиненіе-то си «Положе-ніе-то на темниці-тъ въ Англії, и съ-дни рапортъ за илько чуджестрани темниці и болни-тъ и въху тогаваніе-то и по-ловіи и въху тогаваніе-то и по-ловіи на подобо-тъ здію въ Англії и въ Ирландії. На 1789 тъ прѣп'єръ посольство-то си патуваніе за Ностокъ прїзъ Руссія, и оділько бывъ въ постійд-тъ, той са разбрѣзъ отъ тѣркса, и ухідъ въ Херсонъ на 1790. Наскоро сльда съмѣръ-тъ да едини пріореи памітиши са пізнателъ за въ ногахъ споненъ съ сбогори-тъ, пер-съкъ С. Навелъ въ Лондон.

Въ заключеніи на кратко-то живо-тоописаніе на членовъзобовіе-то И-спаніи Хауардъ, ишъ не изложиши об-щимъ ту усугубъ на съдъзованіи-тъ илько ділу, изречены отъ едно от-личнѣ лицъ слѣдъ смѣръ-тъ му: «Той съ постійши цѣлью Европы, не да раз-глежда пынності-тъ (сплатнитъ-тъ) на сарі-тъ или величінності-тъ на храмове-тъ; не да пріони точни измѣр-ніи на останки-тъ на дрено-то ве-личіе; и не да опиши измѣненія-тъ ис-кусства; и не да събори медалі и рак-копіес; — но да проникне въ ділобо-чинъ на темниці-тъ; да са хвьри посрѣдъ зарамъ-тъ на болниці-тъ; да імѣнчи величінни-тъ на скѣрѣ-тъ, на ма-жакъ-тъ и на облѣстіе-то; да пріони-зии забрѣзеніе-тъ, да постій и да на-гледа прѣнебрегатъ и тѣ изоставені-и, и да сравни засочестин-тъ на ви-сичъ-тъ членовъ въ искчи-тъ земі».

— РЕВНОСТЬ ЗА НАУКИ.

Окликъ, единъ отличнъ Германіи естествознанія, ишъ голікъ ре-вность за науки изслѣдованіе, по приходъ-му не бывъ достаточнъ за жіїе добрѣ и да купуна книги и ордажъ за изслѣдовані-тъ си. Той пріочее са ріинъ да пріанъ на-гой-тъ чистъ отъ ипотъ-тъ си, и дру-го, когто не бывъ добрѣ на здравіе-то си, че пріони осталъ-тъ чистъ отъ жицита на си почки. Той обще-чес-тица въ себѣ си, че имѣлъ и друга-дѣлнотъ да испытанія. Той пріорієръ са друга видъ членовъзобовіе діло съ една ревності, когто надімнувъ фізіческіи-тъ му смысъ. Прѣзъ врѣмени-то на патуваніе-то му по Европѣ, бол-ница-тъ и карантин-тъ пріони-зили виниманіе-то му. Когто желалъ да до-стапи са сѣдніи за тѣхъ на Англійско-Прѣдставителю, той самоволю прѣп'єръ и другу патуваніе по Европѣ. Той искала да постій на-пірор-и-зитъ на-рентнікъ-тъ въ Марсії, и при всі-чко че Френсес-тъ Прѣдставителю не му позволявало да патувъ си въ Франції, че той обінажилъ едині рапортъ туйши Френсес-тъ да даржавенія темничаръ имѣлъ имъ-тъ бытъ, той си засучула да испытаніе напірор-и-зитъ, той искала да опыта самъ прѣбываніе-то на тѣхъ. И за то-

Едно твѣрдъ любопытно живото-писаніе на едного отъ най-отличнѣ-тъ Американски проповѣдніи са въ об-народо-вако. Нетогъ-тъ пріоръ треба да насьди всіко ѿдно може за да са га труди за самообразованіе-то си. Този проповѣдникъ, когто са бывъ міжъ, имѣлъ на пары, ни пріятели да му помогнатъ, но чрезъ собственія-тъ си непобѣдимъ дѣлнотъ той по-блѣдъ голімъ маюнотъ. За да поста-ши въ една гімназія, когто бывъ ділечко мѣсто, той пізнаталъ да табъ іш-шикъ. Той не можалъ да адле исцѣпъ, когто са ізиски отъ всікой новопо-ступающъ ученикъ въ гімназія-тъ, но си прѣпъ съ условіе, че той се бѣле тѣлъ много пріложеніе. Той са бывъ пріундеръ да са подозрѣи отъ сеbe си ділово-тъ съдѣдъ гімназійні-тъ си курсъ. Той са пріундеръ по тали прічина, че са отстъяла отъ гімназія-тъ за по-блѣдъ прѣмѣ, за да може да сне-челъ малкъ пары, или чрѣзъ прѣдва-шие уроци на други или по другу нач-чиці, и посѣлъ си завирица, и чрѣзъ изъздрено пріложение той пристигнъ класъ-тъ си. Ако и да не бывъ добрѣ пріогнетенъ при візанії-тъ си въ гімназія-тъ, и въ и да бывъ принуденъ на вірменъ да отстъпствува отъ ісїа да за спечелъ малкъ пары, той становъ си ділъ отъ на-діори-тъ ученикъ въ гімназія-тъ, си віз-шикъ честъ. Ако единъ малдѣкъ си ріинъ да придобыде одно образо-ваніе, и ако той въ гото да са отрече се си себѣ си, той може да извирши цѣль-тъ си.

Френсес-тъ учень малкъ и исто-рико-спісатель Сентъ Нілеръ, като писаніе на Германій-тъ народъ, изла-га съдѣдъ-то отстъпство до візан-ію на Біблія-тъ въху народно-то просвѣщеніе.

«Въ Германій-тъ характеръ си інамъ едно чудесно съдѣдъ на о-собеніе качества. Германци-тъ са и пріотдуши и благородиц, въ ілько отнosiеніе ділономбіи, но друти, ділобозиеніи. Когто народъ тъ са съзбратья са пріоръ-тъ повече, отколотъ Френсес-тъ, и съдѣдателъ познаніи едини си пріателя на угочіе, когто са посудъли много, когто имѣлъ друго алегіи осѣбъ, печ-ченъ карточъ (барбадъ). Оскілько не ділъ никаково оправданіе на пріателя си за діто го поильши на такова угочіе, но жена му казала на пріателя му, че супрутъ-ти юльи придуменъ да на-пустите на науки-тъ малкъ величъ-тъ видове різкості, и той пріочее да патувъ посідѣніи-тъ, са сѣдніи да пріателя си, и да си пізнателъ на-гой-тъ чистъ, когто не имѣлъ але-гіи, не острівъ, не острівъ. Азъ самъ пізнаталъ много и въ съвѣти-тъ и въ во-жіи-тъ страна на Европѣ, и на всі-каждъ силь имѣлъ това вінчаніе. Въ онїзи страніи до тобъ Біблія-тъ не са о-сновиеніе-то на общество-то, на віс-тишніе-то и на цѣль-тъ народъ-то живо-тъ, въ тѣхъ ілько інсіменіе за діма-та и за работні-тъ. Въ Германій-тъ и въ Англії, ширитъ, една ізобіяла ім-меність са сущест-вуетъ са діца-та и за іскчи-тъ класове на народ-тъ».

Въ учили-тъ и въ другу-тъ публич-ніи на Нарізъ има 102,15 діртъ. Разносы-тъ, ділъ да си от-раствѣ тѣлъ даршта, пізнаталъ до се-днь голімъ сумки; но добрии-тъ, въз-то пріинесъ на градъ-тъ, чи-нить много повече отъ тѣлъ разносы. Оскілько авто слугуетъ за украшение на градъ-тъ, тѣлъ са много поезденіе за здравіе-то, защото пріинесъ въз-духъ-тъ.

ЗОРИИUA

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зорница са издава всяков Петък. Цвѣта-та за една годинка е едно фѣто меджидийе и половина, а за шестът мѣсец три четвърти ота бѣло меджидийе. Съмнитещите се са-ти
търбва всякога да са приложени и да са испрашватъ въ полица, въ друго или въ пощенски табъри (пътеве) Турски, Испански, Пруски, Русски или Француски, на Реджиката-та у Американа Хави на Пирариса.

Година 1

ПАРИГРАМЪ. ПЕТЬБЪ АПРІЛІЙ 30, 1876.

Брой 18

ИЗВѢСТИЕ.

Число-то на спомоществованіи-и въ Борзникъ съ я уложило пол-боя, шо тамъ турокъ мало брове отъ началь-ю на осташки. Нѣ извѣст-ствами на настоящемъ-и съ и на-секи, които быагъ желали да ста-вятъ спомоществованіи-и за пифоръ, але и оны 1-ые ющіи Майдъ до съв-ѣти-тия на годицъ-ти, т. е. за 8 фасети, тя же иихъ съ проводы-ю дѣло было меджиси-е. Спомоществовані-и турокъ по всѣхъ случа-да да прѣподнесли.

Ped.

ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ СЪЩЕСТВУЮЩЫ-ТЪ ЗЛИНЫ.

Ний наложимхи средства-тэй чэрэг
които Божественны-тэй Мэлдээти пра-
вильчи из обходы человекы-тэй тэй зинни-
гы, които гүүйтывайт и съяс-
сать. Нийн обаче може да попыт-
читься и произойдет от дѣйстви-то на
зинни средства? Человекы-тэй обходы
человеки ся да дѣйствителю чэрэг тэх
от съястествующи-тэй зинни? Понеже
новече от 18 зина ся измынки
тако, като 18 зина средства ся бы обна-
ружились.

JUN 06

и то гово рече: «Сын че-
ловека пришел к вам
избранных на спасе-
ние, да извърши предъявлен-
ные им дела». Придя-
вши обаче, до постановки на разгле-
дания какво външне е Христо-
вом и на място върху вещественно-то
благоденствие, върху умствено-то раз-
въртение и върху практическо-то приобщава-
ние въ человечески-тъ родъ, ну-
жно е с испитами да ий възмѣтъ
последователъ, по които Божествената-
жестъ прибъда да го освободи отъ

60-300

просто предлага для об освоения отъ
имени тѣхъ. Ако Божественна-ти Ма-
лости не є предлаганы никого для изъ-
брания това, освѣти върху иконъ иконо-
въ, съ която членъ-ти тѣлца до си
съобразятъ, и ако тѣ не са способни
или съзывали съ тѣхъ, то несподу-ти, быва-
ла голяма или малка, тѣбода да са от-
несдена на недостаточность-та на Бо-
жественна-ти срѣсти, но на свое-
внѣшности упорство на членъ-ти,
которъ съ съзывами да съобразятъ
съ тѣмъ услови. Мозгина надѣть въ
головно забужданіе въ това отношеніе.

И да назватъ чие икона и да съществува
Християнство-то отъ 18 вѣка насъ,
имени-ти съдѣствуетъ и до днесъ
также у Християнства-ти народъ. Това е
именно неспоримо ицѣ. *Ини хри-
стиянски народъ икона, у който да не*

TO AN

желательно передать, у кого-то да не существовать много или мало вещественны, умственны и нравственны силы. Но треба ли да заключим от това че Христианство е недостаточно да освободи человека? — от тъз ли злини? Прѣди да направим това, трбва да испытамъ да ли Хри-

стіанство-то не є прѣложило нѣкаких
условія, съ които человѣци-тѣ не съ-
сѧ съобразили.

на сказоразии.

Но искренно всякой да разбере что Християнство—то не прилага да основа для человека—ты или общество—ты от того существующие—ты земли, без земли в внимание какво може тъ да сторя за това. Богъ не прилага да действува върху человека—ты тъ како че върху бесконечески—тъ животи върху неудоволственни—тъ прилагайтъ Человек—ты съ словеси и пристрастии на същества, и съдовдатъ съ тъ, како свободи първо да испытатъ, и по-спълни съ тъ, което Богъ прилага за основа божеденение—ти или от земни—тъ. Богъ всички—тъ съ отношения съ человек—ты и съ общества—та съ откоси Человек—ты тъ како къмъ свободи и пристрастии дѣлши. Той прилага да го съ свободи отъ земни—тъ, които го склонятъ съмнить, но той никога не прилага да го освободи отъ тъла до тогава дълго да го изпраща да съмнитъ съ себе, да го изпраща да остави радиундии къмъ земни, или до тогава дълго да го изпраща да приеметъ искренно сърдечно представа—тъ, чрезъ което той прилага да извърши това основа божеденение.

Обособдението—то, което той прилага да извърши, е съществено, и създателно той не прилага да го извърши само по себе. Богъ никога не прилага да освободи человека—ты отъ земни—тъ съ условие, че тъ самиятъ съ нарочилъ Християнство. Сътър—ти Ересь съ съ гордилъ като съ нарочилъ самъ Абраамъ, но искрено Христосъ имъ казалъ че тъ билъ и много излаганъ въ това, и че Богъ може да съмнитъ съ камъни да изяди чадо Абраамъ.

Обособдението—то, което Богъ прилага да извърши, е, главно, едно обособдение на човеческото—то искренно и духовно същество, и за това той никога не прилага да освободи человека—ты съ тързътъ икона възлини формалности и церемонии, колкото благородни стопани и да блъскътъ съма по себе. Колинъ въ *осколъ Християнски* напомня да лежатъ въ това отговори! Тъ съ съзобразяванъ съ възлини—тъ формалности и церемонии въ Християнската—терия, и може да иматъ голима ревностъ за тъла, и съ надаватъ по тъму причини да съ освободятъ отъ земни—тъ. Суетна надъждъ! Фарисеи тъко и да иахахъ голими ревностъ за церемонии въ Ереисъ—та Персия, тъ отхвърляха същинско—то обособдение и земнина.

Където изложимъ по-прѣди, Богъ прилага да основа человека—ты чрезъ истина—та, открила въ Евангелие—то Христово; той обаче не прилага да го освободи само чрезъ думъ—тъ на Евангелие—то, а и да извърши съмните и

вангеліе-то, като че тъ самы да имах нѣкојъ магическъ или свърхъ-естественни силж. Не, никакъ. Той обявя

стевые силы, ил., имена. Тот, кому
чтез Евангелие истину, тот
поддѣлывает в сърдца та на че-
тырь-ть, прѣбыва приди вско до
обшаривать на тѣхъ. Явно и
тѣхъ истинъ, колокот силы и да съ-
можетъ да поддѣлываетъ въро-
нѣдѣль. И тоза посланія запо-
ѣль на Иисуса Христа на ученіи-
иу бѣ, «Нѣкакъ по окончаніи изъ семина-
рии проповѣдѣѧ Евангелие-то на ела-
зинѣ». Помеке Евангельскѣй истинѣ
и дѣлствуетъ чрезъ іѣвой математи-
ческы, нужно что человѣкъ-тѣ
само да гла чукать, но и да гло
мѣтъ. Ты сѧ наистинѣ силы, когда
си пропутанъ, а бесыны, когда
си пропумѣтъ. Синспицъ наше въ при-
чакъ-та на сѣверѣ-тѣ казы чо когато
человѣкъ-тѣ спущутъ слово-то бѣ
да го пропутанъ, лукавый-тѣ дохожу-
и го пропутина. Но тѣа приличи. Апостолъ
столъ Иавель казы чо той по-добрѣ-
бы казалъ въ Церкви-та петь думы
така шо друга до могаетъ да го про-
умѣтъ, нехѣни 10,000 думы, конт-
рѣ да не могаетъ да пропутанъ.
Сидовательно придается да дѣлствуетъ
чрезъ истини-та да толковъ до колосъ
человѣкъ-тѣ да пропутанъ. И такъ
человѣкъ-тѣ за да могаетъ да сѧ осво-
бодятъ чрезъ Евангелие-то, то тѣа
быва на ити сѧ тынуша та, что
да могаетъ да пропутанъ.

Още Богъ придалъ да освободи че-
ловѣкъ-тѣ чрезъ Евангелие-то да тол-
ковъ до колосъ тѣ го пріематъ и
созобразываютъ вѣрю си него. Богъ въ
оридиремъ да освободи друга освобо-
дитъ, конто пріесланъ Евангелие-то
само по ии, но въ слащности, не сѧ
словъно и дѣлому.

Ако ивно казывать че злины-тѣ
ще прибавлять у Христианскѣи
народы, нека разглядѣтъ да ли тѣ
народы сѧ съ склоненіемъ вѣрою съ
слови-то опровергнѣть отъ Бога. Еван-
гелие-то проповѣдѣѧ ли сѧ въ ини-
ции-тѣ классовъ на тѣа народы, да
богаты-тѣ и на бѣдны-тѣ, на учени-
ци и на нехѣти-тѣ? Ученіи-та мы бѣ
ли ли сѧ изъясненіемъ та, что всички
тѣ да го пропутанъ? Истина-тѣ
проповѣдѣніи-тѣ потрудили ли сѧ
съ тѣрпѣніемъ и съ постоянство да
истъкнуть на стада-та си? Учителъ-
ти погромжили ли сѧ съ усердіемъ
излагатъ начала-ту мы на ученіи-
ти си? Родители-тѣ трудили ли сѧ
ежедневно чрезъ наученіи-ти и чрезъ при-
мѣръ да направятъ истина-ти мы сѧ
впечатлѣти въ сърдца-та на чада-
ти? Господари-тѣ потрудили ли сѧ
слутъ-ти си? Образованіи-тѣ потруди-
ли сѧ съ споредъ силы-ти си да про-
свѣтятъ съ честы-ти мы истини-ти

жны-тъ си не вѣзы? Всички-тъ прѣли
си сърдце учени-ти му, и събра-
зили си съ си вѣро съ тѣхъ? Ако
не, тогава нека да не осаждатъ Еван-
гелие-то за недостаточно, но и не вѣро-
ти си и недѣлательност-тѣ, си като не-
изиниене.

НОВЫЙ-ТЬ ФРЕНСКИ СЛОВАРЬ
НА НАУКЫ-ТЬ.

Напо́льская в Париже се е напе-
чила. Словари-ти на Наука-ти, на-
којто сличнители-ти са напо́лько про-
фесори и научни мажие. Наука-ти ма-
тчина с почасти прдали новче от 30
години, џе се срваша прдали 20 го-
дини. Следе топливо длаго прѣме, ко-
ра-ти ма чудо едвај се се оба-
рдовала. Пи-ти на тоу сличнеше се
да симбол исконско, бывът тоу научен-
маж и не се, то сочни симбол да за-
стоецо-то положене на наука-ти, да
имају каквът усъхъ са направил
ти тѣхъ, какви научни въпроси дад-
ателство са ришени, и какви о-
стават още да са ришати. Тези науч-
ни мажие са скопци съдѣстъвия и на-
изследовани-ти са за всички-ти
въпроси, които са относито до у-
ченство и правенство—то естество-
на човечески-ти род. Любопитно-
е да научимъ начинъ, когото тук са
увидои в велико-ти прѣдприятие.

Ти прѣмат научни-ти методи на
Сократа и на Декартъ, които, оба-
чи, казват ти, губри да са създал-
ши още по-строго. Ти прече си пра-
здникъ за заблуждени-ти на похъро-
неност-ти материялност, които не при-
емат никакъ осъзна, което може
да има научни от чувства-ти, и отъ бе-
зосновни-ти теории, които понижава-
тъ пристрастъ от тихъ на иди-
и пристрастъ от тихъ на иди-

Списокъ тѣ на горѣ-казаний-тѣ

Словацкий на горе-казанской-тъ. Словарь приемать всички-ть фонетико относительно до человеческ-тъ душъ, и не ѹ считать като един простъ часть от вещественный съйтъ, подчинена съзврнено на законы-ть му и лишенъ отъ свободъ и отъ едно личное и съзнателъ безсмъртие.

тъ не си трудять да съгласятъ дължности-ти и вправдѣ-тъ, които е вична, съ нужды-тъ ни, които съ при-
временни. Тъ не симѣш един-тъ съ
други-ти, но утвърдяватъ, че дъл-
жност-та е върховнѣн-тъ законъ, и че
подъ негово-то управление любовъ и къмъ
Бога и къмъ човѣкъ трбѣва да прѣ-

обладава въ сърдца-та човечески.

Кодкото за Бога и за отношения-та, които съществуват между него и човечи-тъ, те утвърждават че разумът е който тръбва да докаже същество-
ванието на Бога, и още да поясни-

свойства-та му, а сърдце-то е което трбова да има искрено и благочестиво съобщение съ него. Тъй не се съглассуват съ онзи, който не зачиташ за ищко ученица-ти разузн-тъ, нито вярва съ онзи, който утверждаваш че Божеств-то е един същество без личност, без самоизнанителност и бояз грехов.

Любопытно е є заблѣжаньи че Френсисъ-Енциклопедія, кото се обнапрадала прѣд 100 годинами, є утѣшалъ да чима една непримиримо противъи между вѣра-та и Науката, а дненски-ть наученъ Френсисъ Словари, пріемъ, че всмы отъ тѣхъ наа своего си отдалъ, и че никовъ не требъ да призира или да отхвърли другъ-та. Този Словари е единъ силенъ протестъ противъ новорѣчийската, материя пакъ, на постолѣти-ть вѣка.

Не онъзи, които иматъ най-много способности, съ най-великы, но онъзи, които ги употребяватъ по единъ най-полезенъ начинъ.

Добра-та отхрана на единого че-
вѣка е най-доброто обезпеченіе про-
тивъ лоши-тѣ правы на другы-тѣ хора.

Научи ся въ дѣтнишко-то си, ако можеше, че благоволуچе-то не дохва-
жа отъ вънъ, но отъ вътре. Едно до-
брьо сърдце и една чиста съвестъ при-
насятъ благоволуچе, което никакви бо-
гатства и никакви обстоятельства не
понасятъ съми.

Както цвѣтъ-та не обламат хубавы-тѣ си дрѣхы само въ Недѣлѣ, но носят обезлатитно-то си облако и испущат благоуханіе-то си ежедневно — таки и вашишъ-ть животъ нека да бъде безъ пятно и вынагъ да испуши благоуханіе на любовъ къмъ Бога и грешъ-кощунствъ.

Най-слаба-та живуща тварь, чръзъ скърдоточниче то симъ-ти си само въхъ единъ прѣдмѣтъ, може да извърши и то: а юб-силна-та, чръзъ разпрыснуване-то на симъ-ти си въхъ много прѣдмѣтъ, може да не сподути да извърши и то. Конина-та чръзъ промълвките паднине пробива настъп-
ващата въхъ на птицъ-ти скри; близката потокъ си хвърля въхъ тълько съ ужасене шумъ, но остава по-излъчи дъръ слѣдъ себе си.

Грачевъ-тъ философъ Кратост искал обичай да си каша на шай-насока-тиѣ жеста на града, отъ дѣло възлагалъ жителите-тѣ: «зано си трудаши да придобиваши имотъ за чада-ци си, когато не си трудаши за образоване-то имъ?» Това е съжитие, както Дигоре изказвалъ, да си гражани за общуца-та, да пакъ никъде за волъ-тѣ, конто че ги поноситъ — да земятъ големы гражани за придобиване-то имотъ за чада-ци си, а пакъ никакъ не си трудаши да ги учаятъ какъ да го употребяватъ, т. е. да си трудаши да ги раздаватъ, а не да ги призоваватъ, честити.

Начала-ла на релинг-та и на до-
бродътель-та треба да ся възьметъ въ
главы-та имъ по такавъ степень и по
такавъ избръкъ, каквъто тѣ съ способни
да приемътъ, защото дѣцата ги като
съледовъ съ тѣни уста, въ които ино-
гдано не може да ся възьметъ изведнъжъ.

МЕДХОМЪ ИЛИ МОЛОХЪ

Мелхомъ или Молохъ, З Цар. 11: 5, 7. Дъян. 7; 43, е пие-то на едно язычничко божество, на което Амон-Ра-тъ създили. Израилит-тъ тоже въввели кланяне-то на този кумиръ, пръзъ връмте-то на скитаните-то си възграждане-и и създа засоечие-то си

то съ были хвърлены живы въ паженъ-тѣ рѣки на статуй-тѣ жу. Сино-
редъ никонъ отъ слѣдующи-тѣ стихове
Иев. 18; 21; 20; 2. Втор. 12; 31.
Псал. 106; 37, 38. Иер. 7; 31; 19;
2—6, 32; 35 съ види че Молохъ съ
друго имъ на-
Баалъ; и иныхъ напирами

и Финнштейн-ѣ, на конго гаваний-ѣ
богъ съ былое, Каррагенскими-ѣ
съ съ скланыи съ подобныи ужасы
и гиены жертвоприношени, како Ги-
нгисин-ѣ съ скланыи и боя съ
Гатурии.

Според Европейскаго прѣдание, ста-
туя-та на Молохѣ събыла отъ языка, и
потѣрпѣла куза; та събыла положена въз-
ицемъ Иерусалимъ. Лице-то є было тес-
нинко, и ракѣ-ѣ въ пространы, като
да съ готами да пріемутъ иѣло. Да
кузъ-те Мехомонъ съ мысли да озина-
чиша имъ.

Дѣла и думы. — Дѣла-ти говорить по-сильно отъ думы-тѣ, защо тѣ свидѣтельствовать за характеръ на человѣкѣ-ти. Како подове-тѣ дѣвствѣта-ти, тѣ показывать свойства на человѣкѣ, тогако когато побуди-ти, како сочтѣ-ти, съ скрытыми пороками-ти на.

Веднъждъ ийко ионискали от единъ Италиански философ да даде изяснение на абстрактното на миннин-тък на взаиморътъ. Той отговори че то е много лено и ийцо. Тамъ има, казалътъ, вода, гън и колело. Добръ, всички знаятъ ийцо с водъ, отн. и колело; и тъ-
атъ огънъ и стомана подж-тъ — и то
върти колесо-то, а колело-то

Когато стонъ при крайморието и
дядови големы-тѣ възни (далъ) да
приближаватъ, ний си отглеждахъ на-
дъ, като маслинъ че тѣ юни съм-
възди; насокро, обаче, тѣ са покръвя-
ти пазъл. Така е и съвъзни-тѣ на сму-
денія-тѣ и на беспокойствъ-тѣ на въ-
събъ-тѣ — тѣ юни заплашватъ, но е-
стествено търда рефлексност и противъ-
честъ че ги направи да са раз-
пълни при позѣ-тѣ им.

ЗАПИСВАЙТЕ ПОЛЕЗНО-ТО

Онѣзъ, които не съ правыи оныть, не мокутъ да оѣнѣть поѣзда, и то съ приодѣльемъ отъ записанія въ едьмъ книгу иѣнца достойныъ за помѣщеніе. Особенное онѣзъ, които съ насыпью, склонны приодѣльемъ иѣнцевъ, и по-домашни приодѣльемъ иѣнцевъ, и по-домашни познаніи, които слѣдъ прѣмъ тѣ же бы употреблять. Человѣкъ, почти всякой день, изучавши по иѣнцу, и, казалъ на себѣ си: «эхъ треба да помѣжъ това»; то иако не съ случаю да по употреби насторой, тѣ же може да сасѣсть да по забраны, или да задѣръ сило иѣнца тѣхъ и неопредѣленыи приопытаний за него.

За това онѣзъ, когто желѣйтъ да си използватъ отъ познаний-та си и отъ повседневни-тъ случаи, въ който да иматъ сълъ книга, въ който да забѣдяватъ всѣко полезно и любопытно дѣло. Само-то записваніе и такива ища че помага по-добре да си запечатлятъ тѣ въ память-ти, и при то-ва, то дана на човѣкъ по-тѣлъ способность да употреблява познанія-та си.

ПАБЛОДЕНЯ ЗА ВРЪМЕ-ТО

Прибыл дядь годин Министерство-то на война-тв в Съезд. Дарыны у А-
кимовы открыли налью чиновники да обгородили повседневные толпы съезд-
най за пръве-то какво е изъ дары-
най-тв и якън предъзданіи за пръже-
ніе-тв, му, когто може да стапаѣтъ въ
главы-тв градове. Народъ-тв испро-
веше чѣмъ предъзданіи съ твъдъ
малъ довѣрчивъ, но чиновници-тв
наскоро разиснѣхъ чѣмъ вѣстнѣнъ-тв
законъ-тв, когто твъ открыхъ относи-
тельно до вѣтровъ и до бури-тв, и
начинъ-тв на който предъзданіе-тв
за пръженія-та на пръве-то съ праватъ.
При томъ почево-то отъ тѣхъ предъ-
зданій изъѣхахъ и нѣшти и ошѣтвъ-
ства доказъ че тѣ бѣхъ много подлены,
особено за мореплавателі-тв и за пла-
тищіе-тв. И отъ това тѣхъ побоялся
и предъзданія спъечами обѣзъ-
пичу-тв и ужасенъ.

Но всички те страни на Съед. Америка, дали има телеграф и поведеци във въстаници, са изпрати и обнови-
дат изложението за пропътка на
пръвте по пръти миналите 24 часа
и за връзките - пропътките приз
идущи дни. Прът миналът годи-
це 77 на стотах от пръдказвани-
ята за пръмто - изложи прави и мо-
реплаватели - ги, земеделци - ги и други
търговски хора, чието занимаван-
ие никога от пръмто - също прави-
ли работи - ги според тях пръдка-
зания и много съл болузали от тях.
Единств прът на пода до бор-
ните за големия - га пода придобиван-
ият този изложени. Надежда на с-
ции деня от милиард Октонсия са
изпратили известие от Винчестърът въ-
Булоуд, един град края езеро Ири,
кою прилича на лъбок във прътъ
изложени от тъзи чиновници, пълно до
върху корабы да отпускат оз-
нечески за корабы да отпускат оз-
нечески. Според това известие 23 ко-
ната были готови да прътят,
останали във поканите - то и избр-

нчали голѣмъ-тѣ бурѣ, която са слушали и отъ коѣто много вѣроятно ще ни да потържатъ.

Начинъ-тѣ, по които горѣпоменятните чиновници са снабдяватъ съ потрѣ-

быть тѣ спѣвѣнія за прѣмѣ-то е, вѣрат-
и, салютописи: «Ноѣръ ноши на вское деніопись телеграфъ» та о-
става за маю право да работи за тѣ-
ми чиновници и агенты-то итакъ отъ
всемъ тѣ спѣвѣнія на столица-за
Вашингтонъ тѣ спѣвѣнія за прѣмѣ-то, за
бронзинъ-та и сила-та на вѣтровые-
та, за степенъ-та на топливъ-та и на
сталь-то и пр. Чиновники-та въ Ва-
шингтонъ сравниваютъ тѣлѣюистѣ,
отъ тѣхъ предѣвадаютъ какво же баде
прѣмѣ-то по разни-та стимъ на дѣ-
ланія-та за пидуцъ-та 24 часовъ. Тѣ-
зъ изобрѣніе и предѣвадженіе незавѣ-
сивъ спасенія чрезъ телеграфъ-то
исчезли-та главы градомъ да оби-
родовать въ поисковеніи-та євѣнти.

ГУМИЛАСТИКА

Гумиластика-та въ суро-то си съ-
стояние е един вид смола, които тече
отъ дървета. Дървета-та, отъ които
тази смола ся мае, растат по то-
плиц-тѣ места. Туземци-тѣ на онзи
места употреблявали гумиластик-та,
по един прости начин, много години
прѣд да ѝ изнамѣратъ развити-тѣ чу-
ждене, които до прѣда 1820 л. не
зивеха, какъ да ѝ употребяватъ.

— Корпо — на дверета — та, от която си събра гимнастичка — та, прорязана, и тогава почнува да тече единът възъл — мъчен сокът, който си събра в седалката. Този сокът са остави да стон във седалката — за изключко време, пръстът се образува на повърхността — та му единът видъ събътън, които поиска земята и ю существо. Тази смела се притига за употребление по разни начини, и са размѣся сът на много разни вещества според какъвто е съществото, възможен възъл, та, скоро съгъл като си изнамири, почна да се употребява за дължебници и за общуци. За тази чинъ смола се размѣся съ терпентин и етер, тогава съмъкът си попадне върху платно, което поиска съ притиска между ладицата за да може да си разнесе смъсът единък по всичко — платно.

На 1839 д.-Г-ти Гуляев, от Иво-
ирок зема привезітъ от Провин-
ціального в Сызле. Државы за да
развѣша гуманістичнія смолы на
сѣра (квасор). Но одна пріме употреб-
ліеніе то гуманістичнія—блѣм
много ограничено, но сѣль, като
пользоваха да разъясняютъ сѣра, та
може да употреблять на многобро-
шніи пашн. Та може да си приготви тѣ,
щто да е мѣда и садистична, и ко-
рвань, споредъ вѣто си иска. Та може да
са изгади и ауструса толковъ хуба-
шъ, що да си упирчива на най-
склоннѣйши драгоценности с черни
красы. Та си употреблять на дражки
ни пера, за чиренъ на нозовѣ и винн-
ца, за разни видове вѣла; си неѣтъ ж-
гатъ да обнійтъ и да покриватъ телес-
графичнѣйшъ телесъ, които минувши
подъ моретъ; отъ неївъ праваже дѣл-
аетъ помости, и при това за много да употреб-
лять въ пригото-віи игрищамъ за
дѣца, ако и за разни ішоа, които
дѣланіи—тѣ и раноцінителіи—тѣ употреб-
ляватъ.

Но ако и да ся употреблява гуми-
дастиката въ тъзи и многогранични
други пътища, такъ още, които учатъ
за тъзи смоли, първата, че пейно-то
разработване е още въ дългото си.

